سلسله نشریات روزنامه اصلاح

پت مینه

اثر: «کشکگر»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

پېښه مینه

اول ټوك

یو سړی و چه (محمود) نومیده او کسب ئی دکانداری و .

د (محمود) دکانداری ځنی به فقط دومره شی هره ورځ په لاس ورتنه ، چه د خپلی دعیالداری بهٔی په هغه باندی دقوت او لا یموت وسیلی برابره ولی او په مشکل سره بهٔی خپل رأس المال په هغه سره ساته اودقرضدارانو اودمعامله دارانو خوله بهٔی بندوله اوله کومه ورځ به په دکان کښی نه کیناستو او یائی چاله دکانه څه شی نه آخسته . نو دی خوار به د خپل دصبا او بیګا خرځ ته حق حیران وه .

دده کورنی عبارت وه له یوی ښځی . او دوه هلکانو څخه چه په نامه یو په (مجید) او بل په (حمید) سره یادیدلو .

اګر که ددی کورنی ګذران دخوراك اودپوښاك له لوری چندانی ښه نه و ، مګر سره له دی‌هم هر کله چه دوی دخپلی برستنی په‌اندازه سره پښی غزولی او هر قسم چه کیده خپله ګذاره بهٔی سره کوله ، نوغیر له دی څخه چه دخپلو اوپردیو په نظر کښی دخوارانو په شانی راتلل دوی پخپل کور کښی سره خوشحال اوآرام اودادفقیری کور به دوی‌ته لکه یو پادشاهی ښکاریده ، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی په‌منځ کښی دهغوی مور (فاطمه) په کار او انتظام سره بخته وه .

مګر ددنیا پیښی‌داسی دی چه‌تل نه دفقیر ، فقیری ؟ او نه دپادشاه ، پادشاهی پاتی کیږی اوهمیشه ددی عالم راحت سره زحمت ، او ګل سره اغزی موجود دی ، نو ناڅاپه‌دی فقیری کورنی ته هم یو لزی مصیبت واقع او ددوی ګټیالی (محمود) وروسته له لږی رنځوری څخه مړ شو اودوی ئی ګردنه‌پوالخی په ویر کښی کینول ، بلکه له خاوروار ایرو سره ئی برابر کړ او .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده اوی مکتبی زوی (مجید) دخپل دپلار د مړینې په وخت کښې شل کلن و او پل ورورګی (مجید) د پنځه لسو کلو څخه زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل کښتیالی ګی له لاسه ایستلی و ، پخپل کور کښې ګی غیر له فقر او مسکنت او د قرضدارانو غوښتنی اولږ د دکان له جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له هغه ی اجناسو څخه ګی هم د خپل د مړی ګور او کفن ، او هم د قرضدارانو څخه تسکین ، او هم خپله ګذاره په ډیر ذول او زول او مشکل سره کوله .

دوی ګرد په دی باندی ښه پوهیدل که بله کومه اساسی چاره او وسیله د خپل دژوندون لپاره رووغه نه کړی ، نو هغه وخت به لری نه وی چه دهغوی د ژوند څه جنس چه پاتی دی ، او هره ورځ ګی په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، او په ګیډه باندی خوړل کیږی ، او قرضدارانو باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاګه او بیابان کښې پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم یو کار او غریبی کښې واچوی ترڅو چه د هغې له ګټی څخه د خپلی مور او ورور او د کورساتنه وکو ی .

مګر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت او عزت او پنګه بلله شی) سترګی پټی کړی ، او په معمولی کار و باندی (چه نتیجه به ګی لکه د دوی دپلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر او تذبذب کښې (مجید) خوارځو هفتی نور هم په مکتب کښې پاتی شو ، او زړه ګی و چه هر رنځ او تکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مګر د مکتب ګټه له لاسه په ورپاسره و نه باسی ، ترڅو چه د فارغ التحصیلی سند په لاس رانه وړی .

مګر (مجید) خوار پخپل دی عزم او اراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

ولی چه د زمانی ګرد کار و نه د انسان د میل او د خواهش څخه چپ پیښیږی او د روزګار تګ همیشه د انسان پخلاف لویږی او له همدی جهته دی چه په ګرده دنیا کښی به هیڅوک داسی پیدا نشی چه د فلک د ګردشه به پېښی نه لری او د دنیا د ګردو پیښو څخه به تل خوښ وی. او بنا ئی چه په داسی پیښو کښی د انسانانو قصور وی چه هغوی د دنیا واقعات په بده اړه وی او ګردی پیښی د خپل خیال څخه چپ تفسیر او تعبیر کوی.

نوچاره په دی باندی منحصره شوه چه (مجید) خپل آخرینی تصمیم ونیسی، ځکه چه دده کنبه رنځوره مور (فاطمه) او وړه تږی وروره (حمید دده) کتنی او پالنی او مرستی ته اړ او محتاج وو او دوی به دده ته بانه کوله چه د کور او د ورور او د مور غم وخوری، او که نه دری به له لوږی او تندی ځنی له لاسه ووزی.

ده غوښته چه مدرسی ته لاړ شی، مګر دانسانیت او اسلامیت وظیفی له ده څخه نور شی هم غوښتل او هغه دا و چه د مورنی حق او د کورنی ضروریاتو ته هم پام ولری.

(مجید) مجبور و په هغه چه زړه ګی غواړی پښه کیږدی، او له تعلیم او تربیی ځنی لاس واخلی او د مکتب د تګ او راتګ څخه پښه ونیسی، لکه چه همداسی ئی هم وکړاو.

یوه ورځ سباګی (ګهیځ) مکتب ته تللی، پخوا لدی څخه چه دمکتب زنګ و واهه شی، دخپل دکلاس ګردو دوستانو او آشنایانو سره ګی ولیدل، د ګردو سره ګی خدای پامانی او وداع وکوه او خپل کتابونه او قلمونه او مشوانی او نور شیان ګی د هغوی په منځ کښی د یادګار په ډول و ویشل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوپه داسې ډول چه ژوندۍ هم نه کیده ، په زړاسره له مکتبه پورته شه .

(مجید) خوار هیڅ نه پوهیده چه اوس چیرته لاړ شي؟ اوپه کوم یو کار باندې پیل وکړي؟ .

ګرده ورځ لکه لیونی دې خوا هغه خوا وګرځیده ، او دشپې په تیاره کښې په نا امیدۍ او حسرت سره چه ستونی ئې له ژړا خخه ډك و ، خپل کور ته ورغی . سترې ستومانه راغی او همغسې خپلې مور او ورور غوندې پخپله بستره باندې نهار پریووت .

ګویا لمرې ځلې دی چه (مجید) د ژوندون تریخ غوړپ وڅکلو ، او لږخه وپوهید لو چه په هوسائی سره شپې او ورځې تیرول څومره ګران دي . دی په دې اندازه سره غمجن او خفه و ، چه د خپل ځان دوژلو په فکر کښې واوید ، مګر زړنتیا او غیرت ورته ودریدل او له خپل ځان سره ئې وویل چه د خپل ځان په وژلو اګر که په ظاهرې ځور ز ه آرامیږم مګر په واقع کښې د خدای په نز دیه آخرت کښې مسئول او ګرمیږم ، او هم مور او ورورمې خوار او زار پاتې کیږي - نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندې د میړانې ملا کلکه وتړم ، او د خپل د ښه ژوندون په ذریعه سره ، د خپلې مور او ورور ژوندون هم ښائسته او په هوسائی کړم .

په مجرد د تیرید لو د دې خیال ، د ده په زړه کښې سمدلاسه هغه خفګان او پریشانی په خوشحالی او ډاډینه باندې بدله شوله او په دې خبره باندې ئې عزم او اراده ټینګه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازې ښه والي څخه ډك دی په دې شرط سره چه انسان زیار وکاږي او په ځان باندې زحمت ونیسي نو څوچه د دنیا آرامي او خوشحالي دده په برخه شي او په ژوندون کښې هر له رازې نعمت او هوسائی څخه فائده من وګرزي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بدکاره یعنی دخپل د ځان له ورلو ځنی په عین مایوسی اونا امیدی کښ څرنګه (مجید) مخ وګرزاوه ، اوهغه ژوندون ته چه څو د قیقی وړاندی له دی څخه ئی،هغه په بده سترګه کتلو ، او له هغه څخه بیزاره شوی و ، اوس په ښه سترګه ورته ګوری ، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده ، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری ، او پو هیږی چه په دنیا کښ

هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه دانسانی په عزم او اراده

سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان در لودنکی

د ټینګی ارادی او کلك عزم وی .

ولی چه داګردشیان ئی په مکتب کښ خوځلی، اوستلی او له خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار ، اوریدلی و .

څو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده ، او له هغه څخه دخپلی دکورنی دقوت لایموت وسیله پیدا کاندی، پیدا نشوه ، او په لاس ئی ورنه غله ، ، مګر سره له هغه (مجید) تل دکار په پلټنه کښ بخت و او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښ همدا خبره پرته وه چه څنګه ئی په هره

وسیله سره چه وی باید کار وکړم ، او له بیکاری څخه چه دګردو

اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم .

دیوی میاشتی تګ اوراتګ اولټولوځنی وروسته، په یوه تجارتی مؤسسه کښ یوه معمولی تنخواه (مجید) ځانته پیدا کړه ، اګرکه داتنخواه ډیره لږه وه، مګر له هیڅه ښه وه ، اودده دکورنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوره ډوډۍ له دې څخه بوديده ، او دهغې په واسطه سره ددوی هغه لاکت او بدبختی چه له یوې مياشتي یاڅلوېښتوشپو راپيسې په دوی باندې راغلی وه ، سپکيده .

اوس چه (مجيد) ته کارپيدا شواو وئي ليده چه ددې پلار د مړکېدو له ورځو ځنې وروسته پيا دوی په کورکښې اول ځلي لوګي پورته شو، اودتودې ډوډۍ خوندئې په مزو مزو سره وڅکلو ، نوسمدلاسه يوبل شوق ئې په زړه کښې وليد ، اوهغه داو ، چه اګرکه دورځې له مخې نوکريم ، اودخپل دبادار دکارو په سر رسولو باندې مصروف يم ، مګر ليده دې چه دشپې له مخې خپل هغه درسونه اوسبقونه (چه په دې څو کلو کښې مې په مکتب کښې لوستلي دې ، او اوس له مجبورتيا بيرته پاتې دې) بياشروع کړم ، ترڅو زما داڅوکلني زحمتونه اوخواري چه په مکتب کښې مې ايستلي ، اوزما دمرحوم اوغريب پلارپيسې په هغه باندې خرڅې شوې دې ، ابته اوخرابې نشي ، اوپه پای کښې زه هم وکولای شم چه دهغې له فائدې ځنې له نن څخه زياتې ګټې ځان ته په لاس راوړم .

اګرکه داکارهم سخت کارو ، اودهرچا دلاسه نه وه پوره ، چه دورځې او دشپې له مخې پورنګه مصروف وي ، اوپوه ګړي هم هوسائې ونه لري ، مګر (مجيد) له هغو ځلميا نو څخه نه وچه هغوی له کاره زرزر ستړي کيږي ، اوپه لږڅه کارکولو سره في الحاله په چيغوشي او وائي چه ستړي ستومانه شوی يم اوضروردی چه اوس خولږ څه تفريح او تنفس وکړو ترڅو زما دلاسه تللي قواوې بيرته په ځای راشي .

په پای کښې (مجيد) ددې ضرب المثل په فحوا چه « لټو ونکی ، مونده ونکی دی » د خپل په دې مقصد باندې هم ورسيده او په يوه ليليه دحقوقو مدرسه کښې ، وروسته له وړکو لو دامتحان ځنې قبول شو ، او په شپږ مياشتي امتحان کښې کامياب ګرزيدلی عالي الاعلی درجه ئې وګټله او ددې نوم نه يوازې دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښې بلکه دښار په ګردو رسمي اونيم رسمي اوملي اخبارو کښې ، سره دعکسه ددې ، په پښتو ليکو سره خپور ، اوپه ګرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور او وپېژانده شو، او ددې شهرت په اثر کښې دې ته ډېوی اوګي حکومتي اداري له خوا بلنه وشوه، چه دی هلته کار وکړي .

نو ده هم له خپل باداره سره خدای پاماني وکړه، له هغې تجارتي مؤسسې څخه وتلی په هغې رسمي اداري کښې ننووت، او هلته ئې هم خپل مفوضه کارونه په داسې امانت داري او فعاليت سره ترسره کول، چه د مربوطه اداري ګردو آمرينو او مامورينو به د (مجيد) د کار او د اخلاقو ستائل او تمجيد کاوه . او دی به په دې صفتو سره نه غره کېدلو، بلکه دې ستائنې به دده په زحمت کشي او زيار ويستلو باندې ډېر اثر اچاوه او ده به لا زيات کار کاوه او خپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لا ډېر ښه ښکاره ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو ليليه مدرسې ته تللو، او هلته په ډېره زياته اندازه سره د خپلو استاذانو د مينې وړ ګرزېدلی، شاګردانو به هم ده سره ډېر محبت کاوه، او ده هم څرنګه چه پخپلو سبقو کښې زيار او زحمت ويستلو، هغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت، تر دې چه په خپل زده پوري ښه شهادتنامه ئې ځانته حاصله کړله، او ددې په اثر او د خپلې د ښې سابقې په وجه سره دده معاش او رتبه هم اوچته شوه، او په دې اصول سره دده ژوندون ورځ په ورځ ښه کېده، او دده په سپوري کښې، مور او ورورګي هم په هوسائي شول، او د دوی کور د سعادت او د نېکبختي مينه وګرزېده، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجيد) د خپل د زيار او زحمت ويستلو په اثر سعادتمن او نېکبخت شو، او په خپل مقصد باندې هغسې ئې چه غوښته، ورسېده .

وروسته له دې څخه هغه کچنی کورنۍ د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډېره آرامۍ او هوسائي سره تېره ولې او (مجيد) د خپلې مور ډېر عزت او خدمت کاوه او دوم دا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه سر ګډه سره ورته کښل، چه تقریبا ددی رضامندۍ او خوشحالۍ ګټل ئی وروسته له نمانځه او روژی څخه خپل ځان باندی لکه د عبادت ګرځولی و، او هم دارنګی به ئی دخپل د ورور (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو، او د ده په روزنه او تربیت کښی به ئی هم ډیر زیات زیار و یستلو او شپه او ورځ به په همدی فکر کښی وچه دده په زړه پوری د ده ورور (حمید) پخپلو سبقو کښی مشغول وی ترڅو چه په امتحانو کښی کامیاب او په نتیجه کښی ئی دخپل دمکتب دوره پای ته رسولی د شهادتنامی په اخیستلو باندی بریالی شی.

دوهم ټوک

خو کاله همدا سی په خوښی او خوشحالی سره په ددی کچنی مسعودی کورنی باندی تیری شوی او (مجید) څرنګه چه دزیاتی کسبی خاوند و، او یو څه مبلغ پیسی ئی په بانک کښی هم درلودلی نو مور ئی دده دواده په فکر کښی ولویده، او په دی موضوع کښی ئی خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړله. مګر (مجید) له دی خبری څخه سر وغړولو او و ئی ویل چه زه اوس دخپل دواده دپاره تیار نه یم.

هو مور دچه دده مور په ده باندی په ددی موضوع کښی زور اچاوه، او خوځلی او په څوور ځو او څو مجلسو کښی ئی په ده باندی دواده په نسبت اصرار کاوه، غیر له همغه د ومبنی ځواب څخه بل ځواب به ئی له ده ځنی نه آوریده، تر دی چه وروسته له ډیر ګفتګوی او خبر و څخه (مجید) د خپل دزړه خبره خپلی مور ته ښکاره کړه، او وئی ویل چه زه غواړم ترڅو چه د (حمید) دمکتب دوری پای ته نه وی رسیدلی، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل ورورته یو ځای واده وکړم، ددی خبر ی په مقابل کښی دده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئی په دی موضوع کښی څه ونه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډیر شوق اوذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډیر موفقیت او کامیابۍ سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو . او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیارۍ او پوهنې سره مشهور وه ، او په ګردو شپږ میاشتنی او کلنی امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت . او له شلو څلو ښخه ئې زیات ، د خپل د مکتب د مدیر له خوا ، د افتخار او د لیاقت پا نهٔ آخستی وه .

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شی ښخه ئې زوالی او سپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمی ضروریات به ئې (اګر که ډیری پیسی به هم ورباندی لګیدلی) سره برابر ه و لی او تل به په دی خیال کښې و ، چه خپل د ی کچنی ورورته دژوندون لار وروښئی ، او د ده حیات د بدبختی له تیارۍ ښخه ، د سعادت او نیکبختی رڼاته ورو باسی . او هر وخت چه داخبر ه دده په زړه کښې تیریده ، چه دی د خپل کچنی ورور په نسبت ، د خپل د ورو رولی لازمی وظیفی په ښه شانی سره انجاموی ، د خوشحالی او خوشبختی ځلا نده به ئې په زړه کښې ور بریښیده ، او خپل ځان به ئې د جهان له سعادتمندانو ښخه شمیره .

هو ! هغه څوک چه خپله انسانی او وجدانی وظیفه پای ته رسوی ښه عوض او بدله به له دی ښخه زیات مومی چه د خپل د هغی وظیفی پیژندلو په واسطه د نیوی او اخروی سعاداتو ته رسیږی او د خالق او د مخلوق رضامندی د هغی په واسطه سره لاس ته راوړی .

(حمید) هم هر کله چه د خپل د لوی ورور دا مهربانی ، او دا روزنه ، او دا شفقت او دا لورینه لیده ، یو غیبی قوت او قدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده ، او روح به ئې خوشحالیده او په دی واسطه سره به ئې په ګردو سختیو او مشکلاتو باندی بری مونده کاوه او ټول به ئې خپلو پښو لا ندی کړ ی ، د خپل د موفقیت په لوری تلو .

(مجید) هم له د ی خپل ژوندانه ځنی ډیر خوشحال و ، ولی چه دراودونکی ډیوی مهربانی مور ا سکه (فاطمه) او یو وظیفه شناس تابعداره خوش اخلاقه ورور لکه (حمید) و ، او دی هم له دی ښخه زیات شی ته چندانی اړنه و .

ولې چه سعادت او خوشبختي دومره ګرانه او سخته هم نه ده لکه
چه ځينې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شيان چه مونږ د سعادت
په لوري سموي زيات دي . بلې ! سعادتمن کيدل آسانه دي
مګر تل سعادتمن پاتې کيدل سخت بلکه محال دي .

هو! (مجيد-حميد) او د دوی مور، دري واړه سره او س خوش نصيب او سعادتمن دي
که د دوی دا سعادتمندي او خوش نصيبي تر ډير و ورځو پوري پاتې شي .

ناڅاپه د دوی مور رنځوره شوه او په بستره کښې پريوته .

داوه د دوی د بدبختي لمړی منزل .

ددې رنځوری مور مرض ئې ډير وځنډيداو ، او دوی ، ددې په درد او دوږها ، ددې
سترې ستوما نه شول او د ډاکټرانو به ئې ډير خوش آمد و نه کول ، او ډيري پيسې به ئې بندلې ، دښې
او دور ځې به لا لهانده او کړهانده وو .

(مجيد) به دشپې له اوري تر ګهيځه د خپلې د مور د چپرکټ په خوا کښې ناست و . او دورځې
له ځې به خپل کار ته تللو او د مور خدمت به ئې (حميد) ته پريښوده ، (حميد) به هم د مکتب
له تګه پاتې او تر شپې پوري د خپل د مور په خدمت کښې مصروف و .

(مجيد) به دغرمې له رخصتي ځنې هم استفاده کوله او په يو ګړائې مو تر کښې به ئې له
ډاکټرانو د دوا سره په ولاړ و ښو خپل ځان تر خپلې مور پوري رسا وه .

او وروسته ددې له کتلو او پوښتنې او د دوا ورکولو ، او د (حميد) د لازمه هدايا تو
ور کولو ځنې بيرته به د ډاکټر سره په موټر کښې خپل کار ته ورته ، او حال داوه چه زړه به ئې
بالکل په خپلې مور پسې هم ډير ښخسيده ، او د ماز ديګر له خوا به هم وختي بيا په موټر کښې
د خپلې د مور خدمت ليا ره له لازمه دوا و سره راتلو .

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د دې ا کېرانو د دواړو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول، او د (حمید) زیاره او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله، او ددی متل په اساس چه « د ګورشپه په کورکښ نه کېږی » وروسته د یو کال رنځوری او معالجې څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه او خپل دواړه ځامن ئې په ژړا او انګولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهېدلو، چه د دوی د نیکبختی پنګه د دوی له لاسه ووتله، او پس لدینه دوی در په در اوخاوری په سر کیږی.

هو! مور د اولاد په نسبت د رحمت فرښته او د رأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هر هغه اولاد چه مور لری نو ور څه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه وروڼه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول او خپل کورته بیرته وګرزېدل، کور د دوی په نظر کښ لکه ګور داسی ښکارېده، او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرګ په لار ولاړه، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه.

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ.

او (حمید) به هم چپ له ښوونځی څخه چه دمکتب د رخصتی سره جوخت په کور کښ حاضر وه او پس له ماښامه کورته راتلی او دی هم به دی ګوښی کور کښ یواځی او یکسه ناست او ډیر به خپه و، او ددی په ځای چه (لکه ښوونځی) د خپلو سبقو په ضبطولو بساندی مشغول شی، او چه به دی کور کښ راشی هلته پټ پاتی به یوی ګوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه تول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډک و) لوېږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمی کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دوړځی له مخی مکتب ته لاړ نشی ، نو دی خبری څخه به ویره وه چه چیری لمونی نشی ولی چه چټی خیالات او بیکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و .

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چټی خبری په زړه کښی لویدی او د شپی له مخی کله کله ځینی جنون آ میزه حرکات هم ځنی لیدل کیدل نو هر کله چه دی به په کور کښی یوانځی ملاست و، ځوك به دده په دی او ضاعو او حرکاتو باندی نه پوهید و ، او نه خبر یدو ، او له دی جهته په دی دواړو ، ورونو باندی به ورځی په ډیر ځنډ یدلو سره تیر یدلی .

د ریم تواك

(مجید) له یوانځی توب او تنهائی څخه ډیر په تنګ شو ، او نژدی وچه لیونی شی ، نو دځینی ملګریو او دوستانو په مشوره ، او د خپلی کورنی د ضروریاتو په تقاضا سره مجبور شو، چه دواده کولو په فکر کښی ولویږی .

ځکه چه په حقیقت سره انسانان ګویا داسی خلق شویدی،چه په ګردوشیانو کښی دیوا و بل مرستی ته اړه او احتیاج لری ، او بی لدی اړتوب او احتیاج څخه یوانځی ژوندون نشی کولای، او له همدی سببه وچه« آدم » علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام ورو سته له دی چه« دالهی » (ج) په خلافت سره ئی په ځمکه کښی افتخار بیا موندلو ،اوپخپل دار الخلافت کښی کیناستلو پس له هغه ځنی چه حضرت « جبرئیل» علیه السلام به دده له حضوره رخصتیده دی به له یوانځی توب او تنهائی ځنی ډیر متأثر کیده ، او د خدای تعالی له مرحمته دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی بی«حوا » علیها السلام خلق شوه .

نو له دی جهته (مجید) هم لکه نورو ځلمیانوغوندی ددی روحی احتیاجه ځنی متحسس شو ، او د یوی ښی ښځی انتخاب پسی ولویده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مگر دا کار ده ته‌خورا گران و ، ولی چه‌مورگی مړه‌شوی وه، او بله کومه نژدی خپله او خپلوانه‌گی هم نه‌درلوده، چه‌په‌دی لوی کار کښې (چه‌پښتانه‌ورته «دعمر سوهان» وائی) ده‌سره مرسته‌وکوی.

(مجید) ډیر وخت ددی کار په فکر کښې و، مگر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیدا کیده، تردی‌چه په خپلو همسایگانو کښې ئی یوی بوډی ښځې سره ملاقات وکولو، او هغه‌ئی په دی ضرورت باندی وپوهوله.

گویاچه زړی ښځې فقط دهمدی ښوکارو دپه سرر-ولو لپاره ژوندی‌دی لکه چه د (مجید) وارهم په خطا لاړنه شو. ځکه چه هغه سپین سری همسایه دده دوا ده دپاره متوجه شواه.

داموضوع چه اول پلا دهغې سپین سری په‌نظرکښې ساده، اومعمولی ښکاریده، وروسته ډیره سخته شوه‌ولی چه (مجید) به داسی نجلی پسی گرزیده چه د ده په زړه کښې وه، اودی بدی به چه د هری یوی نجلی صفت ورته‌کاوه، اوهویت به ئی ده ته و یل، ده به دهغې له کتلو، اوکړلو ځنی په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه.

هو! دنکاح په مقدس امر کښې ډیر احتیاط، اوډیر وړاندی، اووروسته کتل په کاردی، اوډیر زیات لازم دی چه تل ناوی د زوم په زړه پوری وی، اوپه‌داسی مواردو کښې دنورو کسانو مداخله نه یواځې بیځایه بلکه مضره‌اوبالکل چټی ده.

لکه‌چه‌ویل شول له یوی‌خوا (مجید) دنجلی په خوښو لو کښې ډیر مشکل پسند اوزرزری واقع شوی و، اوله‌بل لوری به‌دنجنکیو پلرو او میندو هم له دی ځلمی څخه خپل ځانونه ژغورلو ولی چه‌په‌هغه اوله‌ور ځ کښې‌چه (مجید) هغې سپین‌سری ښځې سره په‌دی موضوع کښې خبری کولی نورو پرد یو ښځو ترشا دده گردی خبری (چه دخپلی مفروضی

ښځې داوصافو په نسبت سړه ئې بیانولې) واوریدلې او هغه ئې لکه چه دښځو عادت دی زرترزره په کلي، او کور کښې خبرې کړلې په سرددې دا متواتر انکار، او مخ گرزول د (مجید) دهر رازې ښې او ښائسته نجلې دقبلولو څخه داخبر لا ټینګه کړه چه (مجید) لوېی کوی او په خلقو مسخرې جوړوی ، او که نه داسې ښځه چه پدې صفت سره ئې ستائې چیرته پیدا کیږي.

لکه چه ښځو بېځېلو منځو کښې ویل ، اودا خبرې ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تر ډېرو لرې ځایو پورې رسولې وې ، (مجید) هغه سپین سرې ښځې ته ویلې و :

زه داسې ښځه اړم چه ماسره په خوشحالۍ، او خپگان کښې تل ملگرې وي، په ژوندون کښې همیشه مرستې راسره کوې صبا او بیگا زما پخدمت کښې لگیا وي، زما زړه له هره حیثه ښه ساتي زما په کور اوورو رباندې فهم لرنه لرې زما د غمو او اند یښنو په لېږولو کښې تل ډېر زیات زیار باسي . اودخپلې مهر بانې او عواطفو په غیږ کښې مې تل روزوي ...

له دې راز خبرو څخه په ئې زیات ویل او ډیرې نورې خبرې ئې هم لکه چه دښځو عادت دی په دې خبرو پسې له خپلو ځانو څخه جوړې کړې وې چه (مجید) له هغو ځنې هیڅ خبر هم نه و پهر تقدیر سره گویا چه (مجید) د خپلې ښځې په غوره کولو او انتخا بولو کښې دیو مخصوص ذوق لرونکې دې چه د نورو خلقو له فکرو ځنې جلا دی .

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولې چه هغې سپین سرې ده ته خبر ورکړلو چه یوه ښه جلۍ مې درته پیدا کړې ده ، او وروسته له هغه ئې گرده قصه ده ته په ډیر شور اوزور سره وویله

« داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه دخور لمبې سپوږمۍ او دواړه غټې غټې سترګې ئې توري ناغه داري، او توري نرۍ کږې ورځې ئې لیندۍ، او توربانه ئې لکه تېره غشي او سم قد ئې لکه سرو، او سپین غاښونه ئې دثور د ګلي په شانې، او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب، او ... او پلار ئې هم شته من دی. »

(مجید) په تلوار سره ددې سپین سرې ښځې له خولې ځینې خبرې اخیستې وئې ویل:

« مورکې! داسې نجلۍ زما په کار نه ده »

سپین سرې ښځه له ډوره تعجبه په چیغو ګډه شوه، ولې چه داسې انتظار ئې نه درلودلو چه له (مجید) ځنې به ددا سې پېغلې شته منې نجلۍ په مقابل کښې دا سې ځواب واوري او اوس ئې چه دا خبره دده له خولې اورېدلې هم ده، بیا ئې هم یقین ور باندې نه راتلې چه یو داسې حاجتمن مجرد ښکلې ځلمی، د داسې یوې ښکلې ګلالۍ نجلۍ په مقابل کښې داسې یوه خبره وکړي ...

لږ څه وخت تېر نه و چه د (مجید) اصرار او وینا و دا ښځه په اصلي مطلب باندې وپوهوله او ورو سته له هغه څخه هغه سپین سرې ښځه دهغې نجلۍ په لټولو کښې ولوېده چه (مجید) غوښته.

او س نو ښائي چه مونږ و ګورو چه د (مجیـد) ددې مخ آړولو سبب څه شی و؟!...

(مجید) په تل فکر کاوه که له یوې شته منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه یوائې دده په واده کښې ډېرې پیسې خرڅیږي بلکه تل به په هغه باندې د دوه ډېر لګتونه کیږي او ویلې به ئې چه به پای کښې به له یوه پلوه زه و نشم کولای چه خپل هغه پورونه چه په ما باندې زما د خواخوږي مور درنځو رې، او دګور، او کفن په وجه سره پراته دي ادا کړم، او له بل لوري زما د ورو ر (حمید) په تعلیما تو کښې دېسې دنشتوالي په سبب سره ډېل او معطلي پېښیږي، او دهغه تعلیمات ناتمامه پاتې کیږي چه دا دواړه کارونه ښه نه دي.

هو! (مجید) په غوښته چه یې دده باندې ترډېره وخته پورې دخلقو پوروی، ولې چه دا خبره د دهٔ دبې اعتبارۍ او سپکوالي سبب کېده، او هم ئې په دې خبره باندې اورېنه‌وه چه ورورګی دتحصیل له سعادت څخه بې ورو سته لدې څخه چه څو کلونه ئې زیار او زحمت پهٔ ځان باندې اخیستی دی بې نصیبه پاتې شي، او پېدی وخت کښې، دخپل ځان، او دخپل ورور دخوراك، او پوشاك او دخپل کور داستضاء لپاره مجبور وه چه خپل کورهم ودان کړي ... نو ځکه دهٔ د ګردو امورو غیر لدې څخه په بل صورت سرته توان نهٔ شوی پیدا کولی چه دې پهٔ یوه عاجزه کورنۍ کښې ورننوزی او له هغې [illegible] وه ښائسته، او پېمخې، او تعلیمیافته نجلې ځان‌ته واده کړي.

نه ئې کار سم شو. او هغې بوډۍ د دهٔ د ده په زړه پورې یوه نجلۍ پیدا کړه او دوه دری هفتې نه وې تېرې شوې چه ګرد و کارو دده په زړه پورې صورت ونیولو او په دې کچنۍ کورنۍ باندې چه عبارت وه دوه پېغانو ورونو ځنې یوه بله ښائسته او ګلالۍ او تعلیمیافته نجلۍ هم ورپه سوله چه دهغې ساري په هغې سیمه کښې لږ پیدا کېدلو... او دا کور چه تر اوسه پورې دیوه قبرستان په منزله تپ اوتیاره ښکاریده، اوس د ګلستان په شانې ښائسته شوی او یو نوی رنګ او رونق ئې پیدا کړی دی...

یعنې (مجید) واده وکولو او متاهل شو. او خپله ښځه ئې کورته راوستله.
اوددې په ژوندون کښې نوی یوه دوره شروع شوله. له سرګردانۍ او پریشانۍ ځنې ګرد خلاص شول دشپې له مخې به (چې له پخوا څخه چه ډېر کله به هیڅ نه راتلو. او که راتلو به هم فقط دخوب په وخت کښې به‌و) ژر او ډېر په وخت کورته راتلو. او درخصتۍ او دتعطیل په ورځو کښې به هم له صباحنی تر بیګاپورې په کور کښې ناست و. که رښتیا وویل شي ګویا چه اوس (مجید) د ژوندانه په خوند باندې وپوهېدلو چه له خپلې پېمخې ښځې سره ئې چه نوم ئې (حبیبه) و، ناسته او ولاړه او خبرې اترې کولې.

څلورم ټوك

اگر که (حمید) د خپل د تحصیل او تعلیم په کار وکښې بخت او مصروف و، مگر د (حبیبې) راتګ دغه په ژوندون کښې هم بې اثره نه و.

لکه چه ښځه د خداوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هرچیری پښه کیږدی او لاس ئې ورسیږی هلته سعادت او آرامی او هوسائی پیدا او د ژوندون خوند څرګندیږی ! ...

(حمید) د خپلې موردمړه کېدو څخه راپسې د آرامی او د هوسائی مخ نه و لیدلی. ولی همدا چه (حبیبه) د دوی په کور کښې ننوته دده هم له بدبختی او رنځ او تکلیف څخه نجات پیدا موند.

که رښتیا و وایل شی ګو یا چه دا دواړه ورونه سره دیمخی (حبیبه) په خپل خونده ور ژوندون نوی ورګډ شوی دی. او خپله هغه پخوانی بدبختی او سرګردانی ئې بالکل له خاطره بهر کړیده...

مگر دی سره به څوک څه وکړی شی چه روزګار هیڅ یو شی پخپل حال باندې په قرار نه پریږدی، او خوشبختی او بدبختی دواړه لکه ژمی او ووړی او پسرلی او خزان غوندې یله پسې زمونږ په ژوندون کښې څرګندیږی او هرشی او هرڅیز ژر تر ژره د تغییر او تبدیل په معرض کښې واقع کیږی..

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری واړه یوه کچنی کورنی سره ګرځیدلی دي . اودوی ډېر په ډېره خوشحالی اوهوسائی سره شپې اوورځې تېره وې .

دورځې له خوا (مجید) خپلې نوکرۍ ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخرګ لاندې نیولی مکتب ته درومي . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جاروکولو او د لوښیو په وینځلو او په ګنډلو او پخلي اونورد کورني کارو باندی لګیا کیږي . . .

دیګا له اوری (مجید اوحمید) وختی کورته بیرته ورګرځی او په مجرد د ننوتلو په کور کښی د هغې دانتظام او ښائست ځنی خو شحالیږی او بیا دری واړه سره یوځای دغه چای په څښلو باندی (چه عین ددوی دراتګ په وخت کښی ئی اوبه تیاری کوښیدلی وی اوسیدلاسه دمیزی) مشغولیږی اووروسته له اداء کولو دماښام دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز باندی دډوډی په خوړلو باندی پیل کوی. اوپوله بله سره په عین خوراک کښې خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څښلو څخه دری واړه دماسختن نمونځ اداء کوی او وروسته له هغه به (حمید) له خپل ورور او وریندارې سره خدای پامانی کړی خپلې بلی خونی ته تلو اوهلته به ئی دخوب تر وخته پوری خپل سبقونه اودرسونه ضبطول ، اوبیابه ویده کیدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق اوهوسائی وی هلته به سعادت اوآرامی هم وی .

نو له همدی جهته وچه دوی دری واړه په یوه ډیره مینه اومحبت سره ژوندون او ګذران کاوه . اویو له بل ځنی بیحده اوبی اندازې خوشحال اوخوښ وو . اوداورځی اوشپې به ئی په ډیره هوسائی اوآرامی سره تیره ولې :

(مجید) له خپلې ښځې سره لهحده زیاته مینه او محبت کاوه . اوله خپل کچنی ورور (حمید) سره به ئی هم تل شفقت اومحبت کولو . اودوی دواړو بههمپه ډیر احترام اومحبت سره

(مجید) ته کښتلو او دده داوامر او داشارو په ځای راوړلو کښ به ئې زيار او ښتلو. په تېره بيا (حميد) به د خپل مشر ورور دومره تابعداری کوله چه تقريباً د عبادت منزلی ته ډېره نژدې وه.

ولې چه (مجيد) نه يوازې د ده ښاغلی مشر ورور و، بلکه د شفقت او د مرحمت له لورې ده ته د مشفق، او مهربان پلار په ځای و. نو (حميد) به هم د خپل د (مجيد) مشر ورور دومره غبرګی تعظيم او تکريم کاوه او د خپل د ورور له خاطره به ئې د خپلې ورېندارې هم ډېر عزت او احترام کاوه او د دې د ګردو خدمتونو او اوامرو په ځای راوړلو کښ به ئې هم زيار او ښتلو، او بالمقابل دده ورېندارې به هم ده ته په ډېره سترګه کتل، او هغه لازمه خدمتونه چه ښائي يوه ګرانه ورېنداره ئې خپل ليورته وکړي د هغه به ئې په ډېر اخلاص او محبت سره په ځای راوړل.

لنډه دا چه دغو درې واړو به يو له بله داسې مينه، او محبت سره کاوه چه له وراخخه د يو وجود په منزله په نظر راتلل، او هرڅا چه د دوی دا ګرمجوشي، او ګډلون، او لورينه ليدله، نو دا به ئې په خيال کښ راوړلو، چه دا درې سره په درې بدنو کښ يوه ساه او يو روح لري.

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدې کېدو. نو (حميد) به د ورځې له مخې په کورکښ پاتې کېده، او خپل سبقونه به ئې تکرار، او ګرداڼول. ترڅو چه خپل ځان د طب امتحان ورکولو ته سنبال کړي.

(حبيبه) به هم د خپلو کارو د په سر رسولو څخه وروسته د ورزګاری په وخت کښ يوه نيمه شيبه د ده خونې ته ورتلله د دې خوا، او د هغې خوا خبرې به ئې کولې. او چتې چتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

به خندیده ، او خوار (حمید) بهٔلی له کاره ایسته .کله به ئی د ده په کتابو کنی لاس وهلو
او دهغو یانی به ئی دی خوا ،هغی خوا آړه ولی ، او عکسو نو ته بهٔخیر کیده کله بهٔئی هغه فنی اسبابو ته چه
یح دضرورت یوره کو اولیاره موجود وه ، ورځبنی پتول یائی ورځبنی تبتول .
یسی منډی وهلی ، او خپل اسباب به ئی بیرته ورځینی اخیستو ، او بیا به پخپل
کار باندی مصروفیده . مگر (حبیبه) به یاورتله ، او په همغو اوبو به ئی لاس یوری کاوه ، اود
(حمید) له پخسو لوځبنی بهٔئی لاس نه آ خیستلو .

د یر ځلی به د اسی هم پیښیده چه (حمید) به ددی د ټو قو دلاسه په قهر کیده مگر دده
دی قهر به هیڅ یو اثر په (حبیبه) باندی نه کاوه ، بلکه هغه به لا خوشحالیده ، اودده
کنځاو ،او د قهر په مقابل کنبی به کټ کټ خندیده ، او تیغ تیغ به ئی ورته کتل ، لنډه داچه
دهغی ځوانی پیمخی ښځی به سره له عصبانیت ، او خپه کیدلو د (حمید) همغسی سپین ستر گیا کو له

ځکه چه د ځوانی ښځی روح کښ ممتې لکه یو زړه وړونکی ښائسته
بوراغوندی دی ، او همغسی چه بو را ځان په راز راز گلانو
باندی مبنی ، او له یو ځنی پا خیدلی ، په بل باندی کینی
همداشانی ځوانی ښځی هم که څه قید ، او بست و رباندی نه وی
او پخپل سر آزاده وی همدا رنگی کار و نه به کوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شا ؤ خوا کښې د بورا په شانې گرځېده، او د (حمید) د معاشرت، او له ناستې و لاړې څخه به زیاته محظوظه، او خوشحالېده، او همیشه به ئې زیار ویستلو چه د (حمید) سترگې ځانته ور واړه وي.

همدا چه (حبیبې) به لیدلو چه (حمید) د کتابو په مطالعه کښې ډوب دی او پخپلو سبقو ئې مشغولتیا لري، نو له حده زیاته به خپه کېده، او د دې په کلمو کښې به چاړه گرځېده، او داسې ئې په زړه کښې سنجوله چه پا څېزي، او د (حمید) گرد کتابونه او اسبابونه په یو تناره کښې واچوي، او وئې سوزي چه دی ولې دې ته نه گوري او دې سره خبرې نه کوي چه تل خپلو کتابو ته گوري، او په هغه لیك، او لوستو باندې مشغول دی.

په رښتیا سره ښځې او پېغلې ښځې گردې همداسې عادت لري چه غواړي نور کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وي، ایسته و غورځوي، او هیڅ ورته و نه گوري، او فقط همدې ته گوري، او تل دوی سره ښائې چه مشغولتیا ولري.

(حبیبه) هم په همدې عمومي حس کښې اخته وه. دور ځې څو ځلې د (حمید) خونې ته ورتله، او هغه به ئې له کاره ایسته، او نه ئې پرېښوده چه خپل مقصد ته ورسیږي.

هر کله به چه (حمید) غوښته چه دا په قرارۍ، او د لاسا سره له خپل ځانه لرې کړي هم نه کېده، او که خپه کېده هم څه فائده ورځني نه مرتبېده، او که په قهرېده هم په هغې پېغلې ښځې باندې دده قهر کوم اثر نه آچاوه.

دهمدی جهته دی چه اروپائیان وائی: (ښځی د نارینو

په نسبت لکه سیوری داډول دی، که نارینه له ښځی ځنی و تښتی؛

نو هغه هم له ده سره روانه وی، او نه تری جلا کیږی).

نو هرکله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بی پروائی، او بی اعتنائی ته کتل، پخپلی سپین‌سترگی کښی به ئی لا زیات توب کاوه، او دورځی ډیر ساعتونه به ئی له ده سره ده په خونه کښی په همدی لوبو او پخولو سره تیرول.

دا ښه بایده ووېل شی چه د (حبیبی) په زړه کښی یوه خاشه د بی وفائی او د خیانت نه د حیل د میړه (حمید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئی بی نهایته اخلاص، او محبت درلود او په ده باندی ډیره زړه او مهربانه وه او په دی اندازه سره ئی د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له وراتنه زیاد عبادت په منزله ښکاریده. له بل اوری دا هم له هر چا ښه ښکاره وه، او هرشی ورته رسیده، او له خپلی ناستی او ملاستی څخه ئی هم څه شکایت نه لرلو.

نو بیائی له (حمید) څخه څه غوښتل؟..

(حمید) ددی په نظر کښی داسی خوږ او محبوب و، لکه د دی ورور، او داسی مینه او محبت ئی ورسره کاوه، لکه چه یوه خواخوږی خورئی له خپل ورور سره کوی. او دا یو معمولی کار دی. هوښیارانو ویلی دی:

«ددوو ځوانانو زوج، دیوا و بل په نږدیکت کښی د آشنائی تاداو ږ دی.

نو هرکله چه د آشنائی تخم د زړه په منځ کښی زرغون شی، له هغه څخه د دوستی داسی نهال شین کیږی چه پای ئی معلوم نه وی، بنائی چه داد دوستی نهال یوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه وښیسی. او ممکنه ده چه په هغه ډومبنیو ورځو کښې له بې پرواۍ
او تندۍ ځنې وچ شی، او ډیر ذاسې هم پیښیږی، چه د دنیا حوادث هغه له ستې
ښځه وباسی دا دژوندن یوه پاڼه ده چه هیڅوك دهغې له دقائقو ښځه خبر نه دی.»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول ځل یو بل سره آشنایان و. مګر اوس د دوی آشنائی
د دوستی تر مرتبې پوری رسیدلې ده. او دا هم یو معمولی شی دی او چندانی په خپلوی کښې
مهم نه ګڼلی شی.

شپږم ټوك

یوه ورځ (حمید) پخپل کور کښې سبق ویل وچه له بانده ی ښځه یو غږ د ده غوږ و ته
ورسیدو. چه غوږئی ونیولو وائی وریدلو چه ورو ئی (محبـبد) له خپلی ښځې سره
په زغرده سره سختی خبری کوی او په یوه کورنی موضوع کښې هغې ته سرزنښت ورکوی.

داموضوع کومه اویه خبره نه وه. یوه معمولی خبره وه چه ښځه او میړه په هغه کښې سره ښتیو.
دا رازی لنډی جګړ ی هر کله دښځو او دمیړ منو په منځ کښې پیښیږی.

په ریښتیا سره دارازی جګړی کټ مټ دهغې مالګی یا ترشی په منزله دی چه په کټو کښې
ئې اچوی یائی د کوندری په خوا کښې ایږدی ترڅو چه ذائقی ته ئی تغیر ورکړی او اشتهائی
زیاته کاندی.

ولی چه یو رازی ژوندون اګر که په هوسائی او عاشقی سره هم تیریږی سړی
ژوبله وی. صاف او شفاف آسمان اګر که ښه ښکاری، مګر که ډیر وخت
همغسی پاتی شی، دخپګان سبب ګرزی دښځن او دمیړمنی په ژوندون کښې
مختصری جګړی داسی دی لکه په آسمان کښې وریځ چه کله کله د آسمان
او لمر او دستوریو مخ پټوی، او وروسته له هغه ځنی دلمر او سپوږمی او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکی او ځلا ندی شغلی په تاك شنه او روښانه آسمان کښې ډیری ښې ښکاریږی، او زړه وړونکه سرور او سترگوته نور ښئی، همدا رازې دوستی او محبت هم وروسته له کمکی جگړې وخته لا تودیږی او زیات خوږیږی.

خیر له دی برخی څخه تیریږو :

د (حمید) تر ډیرو ورځو پوری غوږونه بریدل او د دوی طبیعتو او خویونه به متوجه ومگر د خپل ورور او ورینداری په منځ کښې ئې پرته له مینی او محبت او خوږو وینا وڅخه بل هیڅ شی نه آوریده. مگر دا ا... ځلی دی چه د دوی په منځ کښې جگړه پیښه شوی ده او (حبیبی) ته درگرده ...ری.

هر کله چه (حمید) د (حبیبی) دا سر زنبت و اوریده چه پله پسی دده ورور هغی ته ور کو لو. نو یو عجیب احساس او زړه خوږی دده د (حبیبی) په نسبت سره پیدا شو.

یوناڅاپه به دده په زړه کښې دا خبره تیره شوه چه له خپله کوره وتلی زرتر زره دی جگړی ته خاتمه ورکړی . . . نو له خپله ځایه پاڅیدلو . . . . بیا بیرته پخپل ځای کیناستلو . . . او فکرئی کولو . . .

پخوا مو ویل چه (حمید) دخپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم او تکریم کاوه او دده په زړه کښې ډیر خوږ وه . نو اوس به و گورو چه په دی شیبه کښې د ی د خپلې خونی په گوښه کښې یوازی ناست دی په څه فکرو کښې ډوب تللی دی ؟ ! . . .

دده دزړه په منځ کښې یو پټ احساس او یوی نا معلومی مینی ځای نیولی و .

ښائی چه پخپله دی به هم له دی احساسه تر اوسه پوری خبر نه و . او که کله کله به ئی دهغی نښی هم پخپل وجود کښې لیدلی ځان به ئی په هغه باندی نه پوهولو او د هغی په مخ کښې به ئی پرده اچوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یې احساس څه شی و ؟

نه یې په دې باندې نه پوهېدو ! یا ګنې نه غوښته چه ور باندې و پوهېږي ! یا ګنې نشو ای کولای چه پرې و پوهېږي !.

دا مهم او یې احساس چه مونږ هم تر اوسه پورې د هغه په کیفیت باندې خبر نه یو دعشق او د اضطراب ځنې یوه مخلوطه وه.

دعشق او د اضطراب په معنی باندې پدې ځای کښې و نه پوهېدو ؟

عشق دخپل دهغه مشرورور په نسبت چه پد ه باندې ګنې دېرحقونه لرلو او دده په حق کښې دیوه مهربان پلار په ځای و او دده دژوندون ګرد لوازم او ضروریات ګنې برابر ولو .

او یو داسې ورورګنی و چه له خپلې ګټې سره ګنې دده د سعادت، او د هوسائي ګرد لوازم مهیا کړې و نو څرنګه به ونې چه د یوهسې ورور په نسبت به عشق ،او مینه نه لری ؟ . . .

دا بر څه تر یوحده پورې دېره ښه ښکاره ، او ر وښانه شواه . نو د اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ګنې همدادې چه تر اوسه نه (حمید) ته څرګند شوی دی ، او نه مونږ ور باندې پوهېږو ! . . .

(حمید) لـه خوورځې پخوا په دې موضوع کښې خبر شوی و چه (حبیبه) له خالصې دوستۍ څخه پرته بل یو نوری احساس هم لری .

په اوله ورځ کښې چه دې خبری ته ګنې فهم وشو ، نو په ځان ور یز دېده ، او دېر زیات پریشان شو .

دوهمه ورځ کښې ګنې د خورا خپګان ،او پریشانی له لاسه د خپلې خونې ور ، له دننه څخه خوا ځنځیر کړلو ، او د خونی په یوه ګوښه کښې کښناستلو ، او دېر زیات نی وژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونې ته ورننوتله ، او دواړه سره مخامخ شولو (حمید)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلسله پاشېدلی په قهر، او کنټرولو سره لګی هغه له خپله ځوره وايستله، او ورګی بيا خپل ځان يسی محنځير کړلو .

خلورمه ورځ ګېنځ له کوره ووت ، او ترتيبر ماښام پوری بيرته خپل ځای ته را نه غی .

پنځمه ورځ د سردردی په بهانه په خپل چپرکټ پاڼدی و غزېداو ، او په بسترتن کښې ئی ځان پټ کړلو مګر (حبيبه) د ده له خواخخه نه اری کيدله ، اوتل به ئی د مرض دکيفيت پوښتنه‌تری کوله ، اوراز راز دواوی به ئی ورته را وړلی ، اودده په خو نه کښې به ئی په زور ور تويولی .

شپږمه ورځ د (حميد) په خيال کښې داخبره ټينګه شوه چه د ی پخپل ځان باندی غالب شوی دی ، او دده دزړه قبضه دده په لاس کښې ده ، مګر لږ څه شيبه ورو وسته بيا پريشانی غالبه ور باندی وکړله .

په دغه ورځ بيا دده دوروره او دورينداری په منځ کښې څه جګړه پېښه شوه ، بودی چه ددی پکړی په وخت کښې دخپلی خونی په کنج کښې ناست و په پوژور فکر کښې پريوتلی ، او وروسته له هغه ئی رغوښتلو چه د باندی ووزی دخپل ورور په مقابل کښې د(حبيبی)طرفداری ، اوحمايت وکوی، په دی خيال کښې ئی پوخو پلونه هم‌دوره په‌اوری واخيستل ، مګر وجود ئی ناڅاپه وريږ ديده ، او د ريږديدلوپه واسطه وچ کلک پخپل ځای کښې پاتی شو .

دده په زړه کښې داخبره تيره شوه چه هر کله دده‌دورور (حبيبی) غوندی پوی‌ښځګلی او پيمخی ښځی سره هره ورځ جنګ وی ، نودی ښه سړی نه دی ، په همدی واسطه دده په زړه کښې د (مجيد) په نسبت لږ څه تنفر هم پيدا شو .

دابېد ، اوشوم احساس لمړی ځلی دی چه د(حميد) په زړه کښې دخپل ورور په‌نسبت وګرزيدو مګر دخوښی ځای دی چه دابېد احساس زر دهغه له زړه‌څخه ووت ، او بيالی چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي . مګر هغه اثر دومره لږ ، او ناڅیزه و چه له هغه څخه هیڅ ویره او اندیښنه نه کیده .

په هر تقدیر سره (حمید) بیا خیال وکړ لو چه بایده دې له کوره ووځي که د (حبیبې) مرسته ونه کوی نو د خپل ورور مرسته خو به وکړي .

چه څو لګه دا خیال د ده په زړه کښې تیر شو ، زړه ئې په غږ ځنګ شو ، او په ټول بدن کښې ئې د ګوزڼ وهلې په شانې ویرزدل پیداشو ، لنډه داچه (حمید) له ډیر فکر وهلو ، او دریدلو څخه آخر په تنګ شو ، اوله کوره ووت مګر دده له وتلو سره جفت جګره هم پای ته رسیدلې وه .

دده ورور له کوره بهر و وت ، او (حبیبه) له ژړا څخه خوځ ځوځ دده په خونه کښې ننوته .

هغه (حبیبه) چه چپ له دغې ورځې څخه بهره وزخ د (حمید) په خونه کښې په خندا ، او اکاړو سره ننوتله ، او هیڅ کله به ددې وچولی تریو ، او خوله به ګې پته نه وه نن اول ځلې دې چه په ژړا سره ننوتله ، او دده د ورور له لاسه ئې پټې کولې ، او اوښکې به ئې له سترګو څخه تو یولې .

(حمید) چه دا وضعیت نه وکتلو ۸ ځایه ځکه ، او آسمان وربانډی وڅرخیدلو ، او بې اختیاره له خپل ځای څخه پا څیدلې ، ددې په دلاسا کولو بانډې ئې پیل وکړلو ، او سرګې چه دده د چیرکټ په بازو بانډې ایښې و پورته کړ او .

په عین همدې وخت کښې دده په وجود کښې یو سخت ریږدل ، او ارتعاش پیدا شو ، او یو ی مرموز ی قوی به دی د (حبیبې) په لوری کش کاوه .

همغه قوه چه له ډیرې مودې څخه دده د روح په تیه تیاره کښې پټه وه چه او س ناځایه څرګنده شوی ده .

لوړئی و نشوی کولای چه مقاومت وکړی . خپل لاسونه ئی ددی له مخ ، او سر خپه گرزول . ځکه چه پوسور انکار دده په زړه کښې پل دی ، اختیار ئی له لاسه و ووت او خپل سرئی ښکته کړی په ریښږد پداءاو اضطراب سره ئی مخی کړاه .

او پخپل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه اورعشه دده په اندامو کښې اویدلی وه .

په هغه حال کښې ئی احساس وکړلو چه (حبیبی) خپل ځان له ده څخه په هغه خوا کش کړلواوحال داو چه دا نه ده پوهیدلی . ځکه چه دهغی په وجود کښې هم د (حمید) له لاس وروړلو څخه همداسی یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بی اختیاره د تشنج په حالت کښې له خپل ځایه هغی خواته غورزیدلی و .

دواړه هك پك اوحیران او ساختلی سرونه ست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا په دوه قدمه لری فاصله کښې ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوپیدا اوحیرانیا تر ډیره وخته پوری وزغلیدله . ترڅو چه (حبیبه) له خپل ځایه پاخیده اود وره په لوری روانه شو له . او (حمید) له خپل ځایه هیڅ ونه خوزیده و اوهیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونی له خوا څخه تیریدی نو دده د ژړا غږ به ئی هرو مرو آوریده .

دانو ولی ژړل؟ اوعلت ئی څه شي و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوم ټوك

دشپې له خوا (مجيد) له نورو شپو څخه په وخت کور ته ورسيدو . او برابر د خپل ورور خونې ته ننووت (حبيبه) په خپله خونه کښې په يوه کار بانده بخته وه . د وی دواړو ورونو تر ديره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجيد) دهغې جګړې په نسبت ډير خپه ، او پښيمانه و .

په پای کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبيبه) د خونې خواته ور غلل ، ورته ولاړ و . دژړا غږئې دخونې له منځه آوريدو .

همدا چه (حبيبه) دخپل دميړه اوليوره په ور تګ باندی وپو هيده ، په تلوار سره ئې دروازه پرانيسته ، او ښکې ئې له خپلو سترګو څخه پاکې کړې ، او خپل اضطراب ، او پريشانئ ئې هم په خوشحالئ سره بدله کړه ، او د(مجيد) تر ځنګه داسې کښيناسته لکه چه هيڅ پوښې ددوی په منځ کښې نه وی پيښې شوی .

په دې شپه هم لکه نورې شپې دی کچنې کورنې په ګډه سره ډوډی وخوړله او ، چای ئې وڅکولو ، او نمونځ ئې اداکړلو ، او ښې ښې خبرې ، او مجلسونه ئې سره وکول . مګر دتيارې پو پټ عامل ددوی په منځ کښې دانبې ورڅې ، او شپې تر تهديدلاندې نيولې وی .

اصلي خبره موپريښوده ، او په بله خوالاړو :

ومو ليکل چه (مجيد) په خپل هغه کار چه (حبيبه) غوندې يوې ښکلې تابعدارې باوفا ښځې سره ئې جنګ کړی و ، سخت پښيما نه و ، او له همدې جهته ئې (حبيبه) ته ډيره دلاسا ئې ورکړله ، او عذر ئې ورڅخې وغوښتلو نو نه دی سببه (حبيبه) هم له زړه دده سره پخولا شوه ، او (مجيد) ددې خپلې بدخوئې دجبران دپاره يوه جوړه ډيراعلې بوټان (حبيبه) ته

له بازاره په گران قیمت سره واخیستلو، چه دهغو بوټانو له پښو کولو څخه وروسته (حبیبه) په دې اندازې سره خوشحاله شوه، چه ګڼه هیڅ کله نه وزېږېدلې، او هیڅکله نه وه خپه شوې او س راشه چه وګورو چه په دې ورځو کښې په (حمید) باندې څه تیریږي؟

(حمید) خوار له هغې ورځې څخه راهیسې یو نوی شی په خیال وجود کښې لیده، او یو بل زور احساس دده په زړه کښې د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دې دهغه له نوم څخه خبر نه و.

فقط دومره یې پوهېده چه د (حبیبه) دنږدې کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ داوریدلو په ساعت کښې، او د (حبیبه) په خیال کښې راتلو څخه، بې اندازې نشاط، او محظوظیت، او خوشحالي ورته پیښیږي، او لدې شیانو څخه دده په زړه کښې غورځنګ، او په روح کښې ئې دآلوتلو علامې پیدا کیږي.

هر کله چه هغه له دې څخه زیات بل شی په خیال وجود کښې نه لیدلو، او هم نه پوهېده چه څه وکړي؟ نو چوپ به و.

ورو ورو داسکوت، او چوپتیا ئې په حیرت، او حیرانتیا باندې بدله شوه.

وروسته له هغه به ډیرې ورځې دخپلې خونې په یوه کنج کښې ګوښې ناست و، او ترې ترې به ئې یو لورې، او بل لورې ته کتل.

یو څو میاشتو ورځو کښې به (حمید) له دې خپل حالت څخه په تعجب کښې وه، او تر اوسه ئې ورځنی خوړله. ولې په تدریج سره ئې داترا خوړل، او تعجب هم ورک شو، او هر چیرې به لکه یو بت غوندې ویچ کلک ناست، او تیه تیه به ئې یو خوا ته کتل.

اخلاصه داچه په دې روحي بحران باندې یوه هفته مبتلا و.

یوه هفته تیره شوه، دده دروحي بحران دوره تمامه شوه، او هغه پښت او رڅه د ډوډې شعله ئې او حته شوې وه دمېډې زیاتیدو، او تو دښت ئې ساعت په ساعت ډیر یدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو اوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی ، او په یوی داسی اوئی بلا اخته شوی دی چه هر سرئی غم دی، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه « پاك ئی تری ورك دی » او یاد پښتانه دمتل سره برابر داسی بوخای کښی ولاړ دی چه « دی خوا ته ئی کړنگ او هغی خوا ته ئی پړانگ دی . که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی برسیره په دی چه د دنیا شرمندگی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته پښیدونکی دی گویا دی له خپل مهربان ، او نیاغلی مشر ورور سره (چه کت مت دده دپلار په منزله دی) پوخورا لوی خیانت هم کوی ، او که دی فکر، او تصور پسی بالکل ونه گرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غیشی لگیدلی دی چه دهغه ایستل فقط د (حبیبه) دناز کی گوتی کار دی ، او دهغه پرهار علاج فقط د(حبیبه) وصال دی ، او بس .

کوم وخت به چه (حمید) د خپل ورور دشفقت ، او دمرحمت ، او د پالنی ، او دمهربانی مراتب پخیال زړه کښی گرزول ، اوچه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به ورباندی گرده تاویده ، او خرخیده ، او وینتان به ئی زیگه شول او جگ جگ به دریدل ، او مصمم کیده به چه بایده دی داچتی فکر ، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر ورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هرخله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت ، او حسن ، او کرشمی ، او دهغی عشق ، او محبت په تصور کښی ورتلو ، نو لیده به ئی چه له دی لحنی هم رغیده نشته نو رار زار به ئی ژړل او غتی غتی اوښکی به ئی له سترگو څخه بهیدلی ، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلادی راباندی اورولی ، او څه سخت تندر دی را باندی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ ، او خاطر سره یا زما زړه د (حبیبه) له عشق ، او مینی

څخه خلاص کړي، یاز ما ساه را څخه واخلی، او بې شرمومی مه شرموی، او دنیاغلی (مجید خان) په مقابل کښې می خیانت کاره، او متجاوز مه ګرزوی .

سره له دا سې راز نارو او سورو د (حبیبه) محبت، او عشق دد باندی لا زیاتیده، او د هغې د مینې لمبه دده په زړه وجود کښې بلیده، او تل به ئې ستر ګې دوره په لوری ختلی وی چه دیوی حوا، او یلې خوا تیریده و په وخت کښې ئې تل وینی، او غوږ به په ئې د دی دغږ داوریدو دپاره نیول، او خیلی سوګمی به ئې رانیکودلې چه ممکنه ده دهغې خوشبوئي ئې تر سو ګمو شی، او ډیر خلی به دی په (حبیبه) پسې همغسی زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په دد پسې تلل او رواتله، او خواد نخواد به ئې کومه موضوع پیدا کړي هغې سره به ئې خبری او توفی کولې .

او په عین هغه حال کښې چه دده حرکات په له خبرو، او کسلو څخه متجاوز کیده وته نږدې کیدل، زر تر زره به ئې د(مجید) خبره په مخ کښې د ... او له لاس ورلولخلی به لری کیدل او د ورور ولی وضیفی به دحال په ژبه ورته ویل ... ی (حمید) داچتی خیالونه چه ... اخ عقبی دخرابوی، او تاز ما خوا خوږی ورور په مخ کښې شرموی، له سر څخه و باسه ! ز ما دحرم په نسبت. چه تاسره می ډیری ښی ګټنې کړیدی، تل امین او وفادار اوسه.

که رښتیا اوری ! (حمید) هم همداسې غوښته، او همدا به ئې تل په زړه کښې و. مګر خوار څه وکړی، چه دده دزړه اختیار دده په لاس کښې نه وه. دده عنان او واک دبل چا په لاس کښې و او بلا اراده به دا خطر ناک کسنده کښې (چه پای ئې معلوم نه وه) لوبیده.

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و د ریزی، او په دا بی سر او سامان چول او بیابان کښې نه ځی، مګر بل یو لوی قوه ځه عشق ئې بولی دی به ئې د شاله اوری تیل واهه، چه هله ! زر که لاړ شه ! در پېژنه ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۳

اتم ټوك

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندې اخته وه. هغې هم له دې غم انګیزه عاطفي څخه (چه د «عشق» په نامه سره یادیږي) څه برخه لرله، مګر ذاتي عفت، او فطري عصمت، او ډېره امانت، او ډېرمني توب وفاداري، ددې په مخ کښې یو لوی دیوال او د ټینګ سد په شانې ولاړو، او د خپل زړه خبرې ئې نشوی ښکاره کولای. نو پخپل زړه کښې به ئې په پټه سره غم کولو، او رنځ به ئې ایستلو، او په خوله به ئې هیڅ نه ویلو مګر داد پښتو د لنډۍ مفهوم به ئې تل په زړه کښې ګرزولو.

پټ مېین یم پټ به ژاړم

پټې به او ښکې ګریوانه ته تویو مه

د (حمید) خونې ته به اوس ډېره لږ ورتله، مګر تل به ئې خپلې کړکۍ څخه، د ده خونې ته کتل، او د ده ګرد حرکات او سکنات به ئې لکه یوماهر عکاس د غور په سترګو سره لیدل، او دهغو عکس ئې پخپل زړه کښې ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښې له هغو څخه استفاده وکړي.

د (حبیبه) په زړه کښې به وه چه خپل کار پسې لاړه شي مګر کار به ئې له لاسه نه ورېوره. غوښتل به ئې چه له خپلې خونې څخه بهرته لاړه شي، مګر ددې په پښو کښې به قوت نه و چه پاڅیږي.

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښې لویدلې وه، له یوه اوري «عشق» او له بل اوري «وظیفه» ددې په زړه کښې سره په جنګ و، او هریو به خپل قوت اوقدرت ښندلو تر څو چه بری مونده کاندې او (حبیبه) هغې خواته ور کش کړي. داخواره کې په دې منځ کښې سرګردانه او حیرانه پاتې وه، او هیڅ نه پوهېده چه خپل لیونی زړګی سره څه وکړي؟.

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و، نو (حبیبه) به دانګړاوګی دروازې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر گی نیولی منتظره پاته وه ، چه (حمید) په څه وخت بیرته راځی. همدا چه (حمید) بهرنه ووت (حبیبه) به دهغه له مخ ځنی تښتیدلی په کور کښی به پټیده او ځکه به ئی سر په دوا ړو لاسو کښی نیولی زار زار به ئی ژړلی .

دشپی لهځی بهچه دوی گرد دهوهی اوچ ته لپاره سره تولیدل (حبیبه) به په ډیر مشکل سره خپلځان اداره کاوه ، او تر خپل واك لاندی به ئی ساته او په هره وسیله سره چه کیده ځان به ئی آرام ښکاراوه .د(حمید) حال هم دګډلون په وخت کښی کټ مټ د(حبیبه) پهشان و.

(مجید) له یوی میاشتی څخه په ئیسی تل ګوری چه دښځی رنګ ئی ورځ په ورځ تغیر مومی او مخ ئی تك زیړ آو ښتی دی او همداسی ئی دورور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیږی مګر په سر باندی ئی نه پوهید لو چه (حمید) باندی څه شویدی ؟ چه ورځ پهورځ ډنګریږی او ضعف او نقاهت ئی آخری درجی ته رسیدلی دی ؟ او همداسی حیران و ؟ چه(حبیبه) ولی غمجنه ښکاری ؟ او دمخ ګل ئی مړاوی بریښی ؟ او تل ئی دځوانی پهبهار کښی دخزان اثر ښکاریږی ؟ . .

په رښتیا سره داسکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی ورستیو څو هفتوکښی ډیره غمجنه اوپریشانه ده اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږی .

(مجید) چه خپل وروړ سره ډیره مینه لرله اوهم ئی ښځهورباندی ډیره ګرانه وه ددی حال اوتغیراتو له لیدلو ځنی ډیرحیران اوپریشان و . ده په خیال کښی داسیراتله چهد (حمید) دپریشانی سبب خوبه همداوی چه امتحانئی نژدی دی ،اودی دهغهله نتیجی څخهویریږی . مګرد (حبیبه) دخپګان په علت باندی هیڅ نه پوهیده،اوپهتعجب کښیپروت و،اوهرځومره ئیچه په دی موضوع کښی فکر واهه په درك باندی ئی نه پوهیده - د څوورځو لهفکرو هلوځنی وروسته دائی په چرت کښی راغله چه ښائی(حبیبه) پهدکورله ډیروکیناستلو څخه په تنګ شویوی ؟ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورودا فکر د(مجید) په‌ماغز وکښې قوت ونیولو ولی چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه) دپریشانی لپاره دده په زړه کښې نه ورتلو اوپه‌عین‌حال کښې دی‌خبری‌ته ئی ډیره تلوسه‌وه چه هر و مرو ښائی د (حبیبه) د دی د ر د تشخیص په ښه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدګمانی طوفان دچاروح پخپلو منګلو کښې ونیسی . له هر لوری پریشانه فکرونه په‌هغه باندی یرغل کوی اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسیك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینی . ترڅو چه د داسی وهمی اوچټی فکر و په سبب سرد ، له روحی پریشانی څخه خلاصی پیدا کاندی ، نوله‌دی جهته پوهانو ویلی‌دی چه انسانی روح ته‌هیڅ یوآفت له‌تردید اوشك‌څخه‌زیات‌ضرر رسوونکی نه دی،اوښائی چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید څخه ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښې دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئی داخبره په زړه کښیناستله چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیری ناستی دلاسه، دسل او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښې شو .

له یوی خوا د(حبیبی) کورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه تر بیګاپوری وزګاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یوائحی بی له کوم محرم څخه پریږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښې داخبره هم تېرنګه شوی چه (حمید) به‌هم دامتحان له ډاره څنی خپه وی ؟اوشپه او ورځ ئی د خپلو سبقو په تکرارولو اوګردانولو سره خپل ماغزه ګرزولی ؟او داضعف اوناتوانی هم له ډیری مطالعی اودزیار ویستلو په‌سبب و رپېښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم ګرزیدا اوتفریح په کار ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبره باندې خبر نه و ، او نه پوهیده چه کشر ورور ئې (حمید) له ډیرو ورځو راهیسې له لیکلو ، او لوستلو ، او سبق ویلو څخه بیزار شوی دی ، او د ضعف ، او ناتوانۍ او پریشانۍ له بل لوري ورته پېښه شوې ده .

خیر ! (مجید) داسې یو قصد ، او اراده وکړه چه له دې نه وروسته به د صباؤ لې او بیګاني له مخې (حبیبه) ددې له کچنۍ ورور (حمید) سره یو ځای څه بهرته درومي ، او وروسته له دې نه ګردش او تفریحه به دواړه بیرته سره را درومي .

ګویا (مجید) پخپل خیال کښې په یوه غیښې دوی ننبي ویشتلې یعنې غوښتل ئې چه په دې وسیلې سره له یوخوا (حبیبه) له پریشانۍ او ګوښې توب څخه خلاصه کاندې ، او له بل لوري ئې په زړه کښې خیال وروورته هم (چه په خیالو سبقو کښې له ډیر و زیار ویستلو څخه یا لکل زهه شوي دی) څه تفریح ، او فهم غلطي ورکړي ، او دا کار دده په نظر ډیر ښه ښکاریده .

یوه شپه په داسې حال کښې چه (حمید) پخپل کوټ کښې په ظاهر سره په مطالعه کښې مشغول و یعنې کتاب ئې پخپل مخ کښې پرانیستلی ، او ورته کتل ئې ، مګر فکر ئې لکه یو وحشي مرغه د کتاب له کور یو ځنې په تیښته ، او په یو بل عالم کښې الوتلو ، (مجید) ورباندې ننوتلی ورته وئې ویل :

زما جانه ! دومره زیاته مطالعه مه کوه ، چه روغتیاته دې ډیر نقصان لري ! وروسته له دې څخه یو ساعت چوپ شوی ، او په چرت کښې تللی بیا په خبر و شوی (حمید) ته ئې وویل : زما د ستر ګو توره ! یا څه نن شپه د سینما سیل ته لاړ شه ، چه پام د غلط شي ! "

اګر که (حمید) هیڅ نه غوښتلو چه له کوره بهر شي مګر دا یې څه فکر وهلو څخه په وروسته ، د خپل دوه ورور له دې خبرې څخه خوښ شو ، او په زړه کښې ئې دا خبره تیره شوه ، چه دې مشغولتیاته می تر او سه پوري پام نه وه شوی ، ولې زه به تل پخوا له دینه چه د (حبیبه) د مینې لمبې زما په وجود کښې نه وې بلې شوې ، د سبق په ویلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بخت وم ، اوفقط څوځلی سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښ سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی گوندی چه هلته می لږ څه یام غلط شی .

نوزر پاڅیده ،او دریشی ئی واغوستله ، او له ځپلی خونی ځنی بهر شو . که گوری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی اوځان ئی سنبال کړی ، دانگړیه مخ کښ بهر وتلوته تیارده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نژدی وچه بیهوش شوی په ځکه ویرزی ، مگر په ډیر مشکل سره ئی ځان و نیولو ، مگر بیا هم دده په وجود باندی لړزش ښکاره و ، او غابښونه پهٔ ئی یوپه بل سره اگیدل ،او لینگیو کښ ئی دریږدیدا اثرمعلومیده .

په عین همدی وخت کښ چه (حبیبه ـ او ـ حمید) دواړه په حویلی کښ سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وگر زاوه چه «زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! .

دی لنډی گنډی جملی په (حمید) باندی خورا عجیبه تأثیر ونه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو ځنی په داسی یو حالت کښ واویدولکه چه داورغتی غتی سکروټی دده په سر اوځگر کښ اویدلی وی.

بیاځکه ور باندی گرده وڅرخیداه ، اوپه سرکښ ئی سخت دوران پیدا شو ، اوکه په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه ښکنس ئی خوړلی،او لویدلی به و .

نا څاپه دده په زړه کښ داخبره تیره شوه چه ښا ئی زما ورور به زما له دی معاشقی ځنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوائی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، اوپه ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی ورور ته (لکه چه دی) هغسی رنگه څرگند کاندی،او دخپلی دیگنا هی اوځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښ قسمونه وخوری،اوولوړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر پخوالدی څخه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وړاندی شوی له جیبه ګی یوشل ر و پګیز نوټ و پستلی ، اوده ته ئی ور کړاو، اویه یوه معمولی لهجه سره ګی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، اوخبری څخه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړګی لادده له عاشقی څخنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - دده‌وروړیبنه شوه ، اوهغه داوه چه‌که د ی او (حبیبه) په دی تیه تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اویا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را درومی مبادا چه له ده څخنی چپ له شریعت ، او انسانیت څخه کوم حرکت صا در شی، او ځان ذد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل‌چه دخپل وروړپه نسبت وفادار اوسی او دده حرم ته ترڅو ئی چه عقل او فکر په سر کښی‌وی ګوتی ورنه‌وړی ، مګرپخپل‌یاغی زړګی باندی ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو! دی پوهیده چه انسانی روح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزوری او ناتوانه دی . اودهوسو اوخواهشو په مقابل کښی کټ مټ د یوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښی دی . اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی‌غرڅی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو څخنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزی ، ځکه چه پخپلځان باندی ویریده ، چه واك ئی له لاسه بهرنشی ، اودامانت داری او دوفاداری له حدوده ، بهرپل کینږدی .

همداو هغه لاس ئی چه دنوټ دا خیستاو لپاره غزولی و ، ور بیرته ئی کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سرهٔئی ورته وویل : نه ! « زه نه ځم! » .

(مجید) ورته وویل : « نوکالی دولی واغوستل ؟» .

اگرکه دا سوال ډیره یوهعادی او معمولی خبره وه ، هرکله چه (حمید) خپل لاس او ېښې په دی ځای کښ ورك کړی و ، هرخو مره ئی چه په خپل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه دخپل دنه تنګ لپاره کوم بهانه اوپلمه جوړه کړی و ئی نشوی کولای ، فقط دو مره ئی په زړه کښ تیره شوه ، که په دی موضوع کښ څه زیاتی خبری وکړی ، نهچه داپټه خبرهٔئی ښکاره ، یائی وروور باندی بدگمان شی ناچاره ئی بیا لاس ورووږد کړی نوټ ئی ورځنی واخیست اوله (حبیبه) سره یوځای له انګړهځنی وووت.

(مجید) د کوڅی تر آخره پوری له دوی سره لاړ . اوهلته ئی په ورو چه (حبیبه) پوه نشوه خپل ورورته وویل : « په داسی یوهلاره تر سینماپوری لاړشی چهپه هغی لاری کښ دخلقو بیړاو باړ کم وی ، اوتاسو په هوسائی سره لاړشی اوراشی اودتګ په وخت کښ د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوارنه پوهیدهچه هغه پخپل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یائی اوردباروړو تر خوا ولګولو !! اوړنده شوی تیشهٔئی پخپله پښه ووهله !!!

څه بهوکړیشی ددنیاقانون همداسی چلیږی ، اوسړی دداسی کارو په فلسفه باندی نهپوهیږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخلقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر څخه شکایت وکړی او د بدبختی او مصیبت په وخت کښی له فلکه پېغور ولری مګر په دی باندی نه پوهیږی چه تل د خطر او مهالکو انسانان خپلو ځانو ته پخپلو لاسو سره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه ورته پیښیږی د هغه غفلت او د بی پروائی نتیجه ګڼله شی چه پرون ئی کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازارونو څخه تېریدل، او په ټولو لارو کښی به چو به چو پټپټا سره روان وو، او یوه هم له دوی څخه شو نه وی نه خوځیدل هرکله چه له لوی بازار څخه چه هلته ډیر ازدحام و تېریدل، نو دواړه سره رډن شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نژدیکت سره پخپل وجود کښی د اسی یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او ډیر خوند څخه ی روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب و له عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر څخه، (حمید) ته ئی دمد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندی یو حالت بښلی و.

(حبیبه) ته به ئی څو کرتی د عشق لمبی به ور باندی بلیدلی.

د دنیا رسوائی او د آخرت د پوښتنی خیال به ئی چه کاوه، و یریده به، خپل ورور ته به ئی چه فکر کاوه اضطراب به ئی زیاتیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که به لږ یه دی بده مسئله کښی تحیر کیده . نو له حده زیاته اندیښنه او خوراډیره ویره به ورته پیښیده .

داګر د مختلفه احساسات سره غونډ شوی، په ده باندی یو عجیبه حالت طاری شوی و چه له لیونیانو او شرابیانو سره ئی فرق نه کیده لو. لکه مست شوی او بیخوده انو غوندی په لاره تلو. خپل واک ئی په لاس کښی نه و خو ځلی ئی له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړلو یو ځلی نژدی و چه سخت په ټکه باندی ولګیږی سره یا نی اورمیږ مات. شی بل ځلی ئی بیا یو سخت کنګس وخوړلو مګر آفرین دوی په (حبیبه) باندی چه میړانه ئی وکوله، اوز رئی له لاسه ونیو لو او ویری ئی نه شو دلوچه ولو یدږی ... او که چیری په هغه سرك باندی چه ګرد په ډبرو او پلنو پلنو تیږو باندی فرش شوی و، لویدلی وی، مړ به و.

ددی حالت له کتلو څخه ګردو تلو نکو، دی میړ نی ښځی ته تحسین او آفرینو وویلو او دی سړی سره ټو لو کسانو همدردی کوله، اوویل به ئی چه خدای دی ښځی ته خیر او برکت ورکړی چه دا سړی ئی له مرګه ځنی خلاص کړلو.

وروسته له دی څخه چه د (حبیبه) یاسته لاسونه دده په وجود باندی ولګیدل، او هغه له نژدی څخه ددی په بوی باندی متحسس شو، نو ژر څه په خود شو، مګر دده په ګردو اعضا، او پلو باندی داسی یوی برقی شرار ی نفوذ، او جریا ن کړلو چه له خوشحالی او نشاطه ځنی روغ شوی وه، په بله ژبه دده په وجود کښی دارازی وضعیت پیدا شوی و لکه چه دنری وږمی له تیریدو څخه دیو لوی تالاب په مخ کښی له اوبو ځنی کمکی کمکی څپی پیدا کیږی.

اوس نو بیا د ټینګیدا قوه دده په وجود کښی نه وه پاتی، او واك ئی بیاله لاسه وتلی و. ولی چه بیانی پخپل زړه کښی هغه دده یو له بله مختلف احساس لیدلو چه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مینې ، او وفادارۍ ، او وظیفې څخه ، اولږ څه شیبه تیره نه وه ، چه پیاهغه د واړه احساسات پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، او دهغه په وجود باندې پیاهغه د مغلوبیت یوه منظره ښکاره شوه ، او بیائې اراده له لاسه ووتله ، او نه پوهیده چه دده په ماغزو باندې څه تیر ولویدو ، چه دی هیڅ نه پوهیږي ، چه څه وکړي ، او په کومه لار شي .

دی خوار په دې حالت کښې لکه هغه ناز که بڼه پاتنکي وچ وا بنه ، چه د سختې تندې سیلي د جریان په مقابل کښې پریوتلی وي ، واقع شوی و ، او بیا کله چه موږ ورته وکتل نو آخیستلی و (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوي سړي ځنګه چه ځنګ په ځنګ تلو ، او دتلو ځنکو به دله نښې ټې ډیر ځلې له نورو خلقو سره ټکر ونه خوړل او پرته له دې څخه چه کله به ئې پښه ، او کله به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او ټټر ، او شاپه ځینې شیانو باندې لګیدل او خوږیدل به ، او بل لاس ئې کلك د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئې پرېښوده چه ولویږي ، نور په بل شي باندې هیڅ نه پوهیده .

(حمید) په دې وخت کښې په یو مرموز ، او مجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، او خیال ئې ډیر زیات خراب شوی دی . د محاکمې قوه ورنه ورکه ده . عقل ، او یو هنه تری هیره شوی ده . د ماضي ، او د حال ، او د مستقبل خبرې ټولې دده په ماغزو کښې سره غوټې شوي دهغه په مخیله کښې ئې یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار دهغه په سر ، او بر باندې هیڅ نه پوهیږي ، او ورد ، او لودن تری ورك دی . فقط په دې تیه تیاره کښې ئې کله کله د خپلې د مور (فاطمې) او د خپل ورور د (مجید) ، او د خپلې د محبوبې (حبیبه) څېره لیده له او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بریښیده چه په هغه باندې د رڼا یوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږمۍ څخه چاپیر د نور شپول لیده شي) اوید لې وي .

(حمید) په داروحي شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف باندې هیڅ نه پوهیده ، تردې چه په دې باندې هم نه و خبر چه دی ولې نن شپه له کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلی دی ؟ اودا غیر متر قبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی بندل کیږی ؟ اودی څرنګه له (حبیبه) سره څنګ په څنګ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سړك په ار ته کښی چه هلته د خلقو بیر و باړ لږو، او رڼا ډیره لوېده (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی ، او په سد ئی کاندی، نو وروسته له ډیره نیواو څخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان ببد ار کړه چه چیری ونه لویږی ، اوکوم ځای د بیا خوږ نشی اوکه د طبیعت ډیروران وی . رازه چه د سینماله سیل ځنی تیرشوی بیرته کورته لاړشو » .

سبحان الله ! ددی خبری یوعجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او یوهنه له خوبه ځنی و پښه شوله، او په ډیر ښوستر ګو سره ئی ولیده چه د (حبیبه) تر څنګ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سدلاسه دده د ورور خبره هم د ده په مخ کښی ودریده ، او زړ ئی بیا له حیا، او وفا، او دامانت له سببه ستر ګی پټی کړی . چه (حبیبه) سره ستر ګی په ستر ګی نشی ولی چه (حمید) ډیر یومسلمان، اوباحیا، او شرمناکه ځلمی و . مګر په دی ډول کښی د عشق او مینی له لاسه لو یدلی و ، نوځکه چه لږ څه پخود کیده د خجالت ، او د شرمندګی احساس ئی په وجود کښی له وراښکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښی جنګ او شخړه سره ارله . یعنی د (حبیبه) مینه ، او د ورورولی وظیفه .

هر کله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهیږی ، نودلته یوتشبیه یا یو مثال راوړو ، اوهغه دادی چه دلته د مینی مجسمه ، عبارت ده د (حبیبه) له وجودڅخه ، او د وظیفی مقصد ، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی ګو یا چه دادواړه کسان ، دمیډم پرله پسی د ده په زړه کښی ښکار یدل ، او بیا پټیدل .

د (مجید) خبره به ده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله ، اوخپل محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول ، اوله ده څخه ئی د وفاداری اودامانت شماری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه د ده په نظر کښې ښکارېده په خپل عجیب قدرت سره یې نور هر شی د ده له یاده ویستل.

اوبه دی وخت کښې به (حمید) دغه تزې یه‌شان وه چه په سخته گرمی کښې دیو خوږ رایخو اوبو دکاریز دویالی په غاړه و لاړ وی ، اوغواړی چه له هغو اوبو څخه لږ څه وڅکی او خپله تنده پری ماته کړی . همدا چه او بوته لاس وړاندی کړی سمدلاسه یو سړی راشی او ورې یې نږدی چه اوبه وڅکی ، یعنی په مجرد ددی چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته گوتې ور وړاندی کړی ، فی الحال د ده د وروړمخ ورپه یادېده .

بالاخره (حمید) مغلوب شه ، او وظیفی دمینی په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی ، او د خلمی توب احساساتو گردنورشیان له منځه ورك کړل .

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالو باندی مشغول دی ، او لکه هغه کسان چه دتبی په حالت کښې برته‌برته ویل کوی ، دی هم په چتی چتی فکرو کښې پروت و ، او هره گړی به هرهرشی د ده په زړه کښې گرزېدل ، او دلا سه یې نه وه پوره چه دافضول خیالات له خپل ځانه لری کړی .

په همدی خیالو او اندېښنو کښې دوب د سینما دروازی ته ورسېدل ، او (حمید) د (حبیبه) په ټو مبل او اشاره سره بیاله خپل چرت څخه وتلی او وزرې یې د سینما داولی درجی دوه ټکسونه آخستی او دواړه سره لاس په لاس د سینما په خونه ورننوتل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم ټوك

(حبيبه) موهيره كړه ، رالحی اوس وګورو چه هغه څه حال لری ؟ ..

(حبيبه) هم د(حميد) په شانی يه‌يو عجيبه كشمكش اخته وه .

مگر ښځی داسی يو خاصيت لری چه دخپلو احساساتو په‌پټولوکښی له نارينؤ ځنی ډيری ښی دی ، اوپه دی كار كښی‌يوه‌خاصه‌ملكه لری . دښځی ضمير دسمندر بی پايانه سيند غوندی دی چه‌ډير طوفانونه، اوموجونه پخپلو ژورو ځايو كښی ساتی اوپه مخ ئی هيڅ يو اثر هم نه ښكاريږی په مياشتو او كلونو كښی رنځ باسی او زحمت په ځان آخلی ، مگر خپلی شونډی هم نه خوځوی . په راز رازتكليفو او ربړو باندی اخته وی ، ولی ددی له خولی ځنی يو آه هم نه وزی .

(حبيبه) هم عاشقه شوی وه . رنځ به ئی ويسته ، زړه به ئی له غمو څخه ډك و ، مگر به خوله به ئی هيڅ نه ويلی ځكه چه داهم وظيفه شناسه وه او له‌وفاداری اوامانت داری ځنی ډكه وه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو لوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښې هماغه تو پیر وه چه د ښځو او نارینؤ په احساساتو کښې تل لیده شی ، او موږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله ، او تر اوسه پوری پوهان ددی تفاوت او تو پیر په حقیقت باندی نه دی پوه شوی او که کومه ورځ هغه تیاره تیکی باندی رڼاواویږی ، او داتوره وریځ د بشر د ژوندون له مخی څخه ورکه شی . نو البته انسانان به یوقدم نورهم د سعادت او د نیکبختی په لوری دروځی .

اگر که په ړومبنیو ورځو کښې دپرېشانی نښې د (حبیبه) په څیره کښې لیدلی کیدلی، مگر دا نښې به دومره نری او ناڅیزه وی ، چه هیڅوك به دهغو په لید لو د هغی په هغه درد باندی چه ددی په زړه کښې پروت و، نه پوهیدل . او چې له دی څخه که به څوك د(حمید) حرکاتو ته خیر کیده ، نبه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو وهلی دی .

هو! (حبیبه) هم د(حمید) په درد باندی اخته وه . او دهغه په شانی ئې غو ښتل چه په خپل اسلامیت او امانت او وفا باندی ټینګه ولاړه وی .

ښه ! اوس ددی خبری څخه مخ آړوو ، او سینما ته گورو چه هلته څه پیښیږی .

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده، دعاشقی یو ډیر ښائسته فلم وه ... یوه گاډیوان یوه ښائسته ښځه پخپلی گاډی کښې کرا کړی وه او دسفر په منځ کښې گاډیوا ن په دی ښځه باندی عاشق شو او په هغه هوټل کښې چه دوی دشپی له مخی ښکته شوی وو ، د آشنائی تارئی ور سره وغزاوه ...

(حمید) ددی برخی په لیدلو سره بالکل بې واك شوی و، او دده احساسات داسی خوځیدلی وو چه نژدی وو هملته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښې ئی ونیسی لکه چه په دی قصد سره له خپل ځایه هم وخوځیدلو مگر په مجرد دپاڅیدلو دده فی الحاله څراغونه بل شول او ددی هم بیرته کیناستو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلې پردې ترشروع کېدلو پورې ئې په ډېر دقت او په خبرخبر (حبيبه) ته کتل موږ نه پوهېږو چه په دې وخت کښې ئې څه خيال پلو ونه پخول، او په کومو کومو چرتو کښې ډوب تللی و فقط دومره پوهېدی شو چه دځامې توب ترتأثير لاندې بالکل راغلی او نور ګردشيان ئې هېر کړي و....

په دوهمه پرده کښې دګاډيوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه ګاډيوان دهغې ښځې په چپرکټ پرېوتلی ددوی دناستې او دملاستې منظره لېدونکو ته ښکاره شوه او وروسته له هغه ځنې بياڅراغونه بل شول .

ښاغلی؟ لوستونکی پخپله تصور کولای شی چه ددې مناظرو دلېدلو په وخت کښې به (حميد) په څه فکر کښې و، او د(حبيبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلميان، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوي و، او اوس هم ځنګ په ځنګ سره ناست دي، او داسې پېښې ته هم ګوري.

(حميد) بېچاره دشيطان په لاس کښې ولوېده، او نور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، او اوس دوظيفې دپېژندلو فکر ددهٔ په زړه کښې هېڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه ژر تر ژره دسينما له خونې څخه ووزي . مګر دومره بې سده شوی و چه دخوزېدو طاقت ئې نه درلود ، نولاعلاجه همغسې ناست پاتې شو . بيا څراغونه مړه شول، او دسينما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق او عاشقۍ بدې قصې، او خرابې پېښې څرګندې شولې، او دګاډيوان دهغې بدبختۍ، او تباهي مناظر ونبودل شول چه هغه ته دشهوت پرستۍ، او عاشقۍ له لاسه ورپېښ شوي و .

هغه ښځه ئې له لاسه ووتله هلك ئې په بخښنې، او واوروکښې مړ شو، دی پخپله دربه در، خاوري په سر شو، او پای ئې معلوم نه شو، چه چيرته لاړ .

(حميد) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دې برخې ته ئې هېڅ فکر هم نه و، او هېڅ پوی ته ئې پام نشو او که ددې قصې آخر ته ئې فکر شوی وی ، نو البته ددهٔ دعشق تود والی به لږ پېده، او ددې هولناکه ننګا مې په لېدلو سره به ئې سترګې غړېدلې وی مګر هېهات او افسوس !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو ، او ګرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه و وتل. خلق ډله ډله هر لوري ته تلل ، او دهر چا تلیو ارو چه ژر کورته ورسیږي مګر دوی دواړه و ټ کـلاك پخپلو ځایو کښې ولاړ وو . مونږ نه پوهیږو چه دوی په څـه فکر کښې وو ؟ او کومه اراده ئې درلوده ؟

لکه چه (حمید) د خپلو عوا طفو په مقابل کښې مغلوب شوی وی ، او غوښتل ئې چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی . مګر خجالت با سی . که ربښتیا وویل شی هم نی خجالت ویسته او هم ویریده .

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهیده چه هغه هم پخپل زړه کښې دمینی په درد باندی اخته ده ، او ده د عشق سکروټی دهغی په زړه کښې هم لویدلی دی . دویری سبب ئی داوه که څه وو ائی ، ورور به ئی دده په حال باندی خبریږی ، او پټ راز ئی ښکاریږی ، او په شرمو باندی شرمیږی ، او ددی خبرئی له تصور څخه په ځان ریږ دیده .

له بل لوری ئی غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښې خپل ځان پوه لوی ، او با فضیلته سړی غوندی ښکاره کاندی . نو ددی جهاتو په سبب ئی نشوی کولی چه د خپل زړه په خبره ښکاره کړی ، او بر سیره په هغه زړه ئی نه غوښته چه د خپل دوروریه نسبت سره خیانت وکړی ، او له ګرد و څخه بدتره داخبره وه چه که دی د خپل عشق ، اودمینی اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تش کتل هم لاس نه ورکوی ، او بیا به ددی دعشق په لمبو کښې لا زیات سوزی .

لنډه داچه (حمید) په هغه حال کښې چه درنځورانو په شان ځنګیده ، او له خپل حاله خبرنه و (حبیبه) سره ځنګ په ځنګ دکور په لوری روان شه .

کورته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښې ناست و . سمدستی و شپو له عادت سره نن شپه هم دهغوی ډوډی په ګډه سره وخوړ له شوه ، او چای وڅکل شو . وروسته له هغه ځنی (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال داو چه هغه په دغه شپه داسی بد حال درلود لکه چه په خوب کښې دکابوس عارضه ورپېښه شوی وی .

نیمه‌شپه‌تیر وه‌چه‌د (حمید) چیغی پورته شوی ، ناری سوری به ئی وه‌ی (مجید) چه د (حمید) داشورا وماشور واوریده . سمدلاسه د خپل خوب له ځایه پاڅیدلی د (حمید) خونی ته ننووت او پښتنه‌ئی ورځنی وکوله چه « هلکه‌ولی ژاړی ؟ » چه گوری (حمید) پخپل چپر کټ باندی اوږ دغزیدلی او ژړل‌ئی .

(مجید) چه‌تراوسه پوری خپل ورور په‌داسی یوحالت کښ نه‌و لیدلی ، له‌دی وضعیت څخه ډیر خفه، اومتعجب شو ، او راز راز پښتنی ئی له (حمید)ځنی وکولی (حمید) دگردو سوالو په‌ځواب کښ ، الک همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم ، په ځان نارو غ یم چتی خوبونه وینم » . نوهرکله‌چه (مجید) ورباندی ډیراصرار وکولونو دا ځواب‌ئی ورته‌وو یلو : « مورمی په خوب کښ ولیده ، اودهمدی لپاره په‌ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښ کیناسته ، اوبیرته خپل کورته لاړ شو .

اگر که په دی وخت کښ (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه د خپل ورور په‌فکر کښ ډو ب تللی و ددی ژړاته‌ئی پام ونشو ، او که ددی په ژړا باندی هم‌پوهیدلی وی .

نوهر و مرو به له دی پټ روحی ارتباط ځنی‌څه نه‌څه خبریده .

هو ! په رښتیاسره که داسی کیدلی چه (مجید) ددوی په‌اصلی درد باندی پوهید لی وی او ددوی داصلی رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړونکی قصه داسی نه پیښیدله اوبل کوم شکل به ئی ځان ته غوره کړی و . مگر سړی څه ووا نی :

د جهان حادثات پخپل تگ کښ ډیر چابك او گرځندی مشغول دی

اودده اودهغه اونورو کسانوله خاطره دخپل دتگ لارنه چپوی

ځکه چه انسانان دجهان دحوادثو په مخ کښ کټ مټ‌داسی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه دمنی په وخت کښې ئی باد

هری خوا ته آلوزوی .

داشپه تیره شوه ... (حمید) په ښکاره سره آرام و... مګر دننه په زړه ګی کښی ئی اندیښنه

... ره زیاته شوی وه .

غم او اندیښنه داسی یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب او شدت په وخت کښی غمجن سړی

په ښکاره سره دیو آرام او عاجز او چوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ! دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښی غیر له صبر او

طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئی ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، اودی دخپل دزړه په خبره خپلی

محبوبی (حبیبه) ته ورښکاره کړی . اودی په دی باندی نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا

څخه خبره ده چه دهغی دمینی غبشی دیرپه ښه شانی دده دځګرپه ښه لګیدلی دی .

دښځو لطیف احساسات ، دبرق دجریان په شانی د نارینؤ دروح په تیاره

کښی خپل نفوذ آچوی . او په پوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندی

پوهیږی ، مګر د ښځو په حال باندی پوره پوهیدل ، او ددوی د

پټی مینی او عواطفو څخه خبریدل په ، کلو کلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

په همدې صورت سره ډېر وخت تېرشو ... دامتحان ورځې په سرورسېدلې . (حمید) اړوچه د ورځې له مخې له خپل کوره بهرته ووزي . اوددې يوالحې توب په وخت کښ (حبیبه) ته ممکنه وه، چه دخپلې خونې يو کنج کښ مخ په دېوال کښېني ، اوله خپل ځان سره ګړېدلې ، او له خپلو ستر ګو څخه اوښکې توئي کړي .

د (حبیبه) له دې احساساتو اوعواطفو ځنې (چه يدې ورځو کښ ئې لرې ، او دخپل دزړه دمينې په پټه لمبه کښ سوزي ، اوده محبت دغم په ګړانۍ کښ و رپېښېږي او تلېږي) ممکنه نه ده دموږ قلم لکه چه ښائي هغسې څه وليکلې شي ولې چه دښځې احساسات اوعواطف داسې مبهم اومرموز او نامعلومه وي ، چه هېڅوك دهغو د ښکارولو ، او په هغو د پوهېدلو توان نه لري .

دموسيقى په يوې سندرى-دساز اوسرود په يو مجلس- ديوې نقشې په ښا ئست- ديو شعر په لطافت- ديوې منظرى په وضعيت او بالاخر ديو دولت په سياست باندې پوهېدل آسا ن دي ، مګر ديوې ښځې دزړه په اصلي مطلب باندې پوره پو هېدل ، له دغو ګردو څخه خورا سخت او ګران كاردى .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوک

نا څاپه (مجید) ته یو سفر ور پیښ شو اگر که د(حبیبه) او د(حمید) لری والی په ده باندی ډیر سخت تیریده ، مگر سره له دی دده تنگ دیورسمی حکم په سبب سره ضروری و . ولی بیاهم خوشحال وچه دی په کور کښ لکه (حمید) غوندی یو سرپرست ورور لری چه دده په نشتوالی کښ ، به هغه له (حبیبه) سره وی ، او هم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او پدی واسطه به د کور له لوری پوره ډاډینه لری .

هغه دخپل دسفر لوازم تیار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځیده (حمید) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بیولی . هلته ئی تر ډیره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی اوله اوله تر آخره پوری ئی په څوڅوځلی د (حبیبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو . (حمید) هم ده ته وعدداو ډاډینه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زیات کوشش وکړم ترڅو چه (حبیبه) خفه نشی او (ستاسو نشتوالی په هغی باندی څه تأثیر ونکړی) .

د دنیا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عین حال کښ ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښ نه پوهیږی چه وخاندی ؟ او که و ژاړی ؟

(مجید) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی هداوه چه « روکیه ! په حبیبه باندی د باید ډیر پام وی ، حمیده ! » . (حمید) هم د ده په ځواب کښ په ډاډینه بخونکی لهجه سره وویل : « ددی له لوری څخه پوره خاطر جمع اوسه مجید لالا » .

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) تر ډېره وخته پوری هلته ولاړو، او په موټر پسی او دغه دوړو ته ئې کتل، هرکله چه دغه موټر گردی علامی او نښی دده له سترگو څخه پناه شولی، نو دی هم په ډېره هوسائی او متانت سره له موټر خانی څخه وخوځېد و. دی چېرته ځی؟ معلوم نه دی! په څه فکر وکښې ډوب تللی دی؟ خدای زده!...

نن له گهیځه تر بیگا پوری (حبیبه) په کور کښې یواځی وه، ډېر وخت ئې شپې ځنی تېر و چه (حمید) کور ته راغی، او برابر خپلی خونې ته ننووت، ډوډۍ ئې نه وه خوړلی، همغسی وزی پخپل چپرکټ باندی پرېووت.

نیمه شپه وه چه دېښو څپه هار ئې تر غوږه شو. سترگی ئې چه وغړولی کتل ئې چه ډېوه بلېږی، او دده په مېز باندی کوندری غوړېدلی، او ډوډۍ ور باندی پرته ده مگر هېڅوك هلته نه ښکاریده.

اول کښې (حبیبه) داسی انتظار لرلو چه (حمید) به د نهاری دپاره ننشپه هم لکه نور کله زما کورته راځی، نو هر کله ئې ولیده چه دغه برابر پخپله خونه کښې ننووت، نو دی هم زغرد و نشو کولی چه دغه ته غږ وکړی. خولحلی دده د دروازی تر شا راغله، او بیرته ستنه شوه.

(حبیبه) خوا ره وېرېده، او پوهېده چه د (حمید) په زړه کښې څه څه شیان تېرېږی، او بیم ئې خوړلو چه ناځاپه دغه د عشق مخزن، او د مینی ذخیره زما د یو اخی لپاره په سبب لکه باروت غوندی اوروانخلی، او دغه تر خپل نفوذ لاندی رانه وړی.

له بل لوری پوهېده چه (حمید) ډوډۍ نه ده خوړلی. که ئې ناری ورپسی وهلی له ده څخه وېرېده. او که ئې پرېښوده چه همغسی نهار څملی دا هم ورته ډېره بده ښکاریده.

(حبیبه) په ډېری تشویش، او اندېښنه کښې تر نیمی شپې پوری ښخته وه. آخر ته ئې دا په فکر

کېږي تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ تر ده، او تیاره کړی او ورګی ډډې ځلنه ګی ورته پرېښې دی او ډوډۍ ئې
په پطنوس کښې اخیستې ورو ورو ورغلې دده دخونې دروازې ته شا و درېده، او غوږ ئې
کېښود، هېڅ پوغږئی وانه ورېده، نو ئې ورو ور پرانیستای وئې لید او چه (حمید) پخپل
چپرکټ باندې غزېدلی دی. بو دا هم سوکه ورغلې، ډوډۍ ئې په مېز باندې کېښوده
او څراغ ئې ولګولو، او وروسته له هغه ځنې هغې چه راغلې وه، بېرته ووتله، او د ډېر ته
تنګ په وخت کښې (حمید) ددې دپښو شرپهاری اورېدلی، له خوبه ویښ شو، او ډوډۍ ئې
په مېز باندې ولیدله.

(حمید) له خپل ځایه پاڅېده، او لاس ونه ئې وینځلې، بسم الله ئې و یلې په ډوډۍ باندې
کېناستو، مګر اشتهائی بنده وه، او هېڅ شی ته ئې زړه نه کېده، او یو سخت درښت ئې
پخپلو ماغزو کښې لیدلو. لکه چه دخونې دچت تر ل لنګر دده په سر باندې آ چولی شوی وی
یو دری غز لکه دغومسې بنګهار دده په غوږو کښې راتې، او له هغه سره ئې یو درد ناك
احساس پخپل زړه کښې پیدا شوندلو.

از شبه دډوډۍ په مېز باندې قرار کېناست، او وروسته ئې قاشغ، او پنځه وا خستل
او غوښته ئې چه په خوراك شروع وکوی یوناڅاپی ئې دا فکر په ماغزو کښې ولویدو، چه دا ډوډۍ
(حبیبه) پخ کړی ده، او دا او خی دلته (حبیبه) ایښی دی، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی
په مجرد ددی خیال لاتوګرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېده، او له خونې
ځنې بهر شو په کفش کن کښې از شبه ودرېده و په خیال کښې ئې ور تللو چه د شپې په تیاره کښې
دده چپ چاپېر له وهمی اشباحو ځنې ډك دی څو دقیقې ئې دکور په حویلی کښې دی خوا
او هغې خوا تګ اوراتګ کاوه هر کله به چه د (حبیبه) دخونې شاته ورتلو، ځله به ئې
خه درېده، او وروسته له هغه به ئې لید ل چه یو غیبی لاس و تلی، دې ته ئې د هغې څه له
دې ځایه د رومه او لی درېدلی ئې؟ دا کار څو ځلې پر له پسې په عمل راغی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرځېدا راغی. ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو، زړه ئې په غر ځنګ شو. ځنګنو ئې په رېږدېدا شول. په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسې د بنګهار آواز راتلو. نو ځکه د حوض په خوا کښې کېناست او وئې لید، چه د شپې په نیمه روښنائي کښې د تالاب اوبه رېږدي. لکه چه د انسانانو د هغه ناپایدار، او رېږدېدونکي خیالاتو پېښې کوي چه هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دي.

یو ځلي هم له هغه بنګهاري څخه یو آواز جوړ شو د خپل نخښې په لوري ئې وکتل او هغه په ځغر شو، نو ورته ښکاره شوه چه (حبیبه) زاړې په تلوار سره د دې د خونې په لوري روان شو، وئې لیدل چه ور ئې پورې و. ودرېده و. وئې غوښتل چه پېرته وګرځي مګر په پښو کښې ئې زور نه و؛ او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږي، نو لږ د پل ئې وکو لو. د ژړا غږ زیات شو.

په دې وخت کښې چه د ده باندې د تشویش او د اضطراب حالت و. لکه چه یو نوی اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چه په دې وخت کښې په څه فکر وکښې ډوب تللی و، او په دې خطرناکه شپه کښې څه رازي مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.

ښائي چه د دې قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم...

ښائي چه پوهېدلې به وي چه هغه هم...

نو ډوره ترشا ودرېدو، او زور ئې ور باندې وواهه، ور خلاص شو، او دې د ننه په منډه ننووت. (حبیبه) ئې په تیاره غونې کښې ولیده چه په خپل چپرکټ باندې ملاسته ده. یو واري دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غورځنګ پیدا شو، غاښونه ئې یو په بل سره ولګېدل له سره تر پښو پورې رېږدېده، قوت ئې نه و چه خپله پښه د دې په چپرکټ باندې پورته کړي، نو ئې وغوښته چه چپرکټ سره جفت په ګونډو کېښني. اولا سونه ئې د (حبیبه)

په اوری اوزده کړی هغه پخپلی غیږ کښی ونیسی .

(حبیبه) باندی چه په عین هغې ژړا کښی اوس دخوب دغومبی شومی پریشانی راغلی ده دخپلی خونی د دروازی له پرانیستلو څخه ئې یوه سخته چیغه اوترا وخوړله . لکه چه دی ونه ویړاندلو . او یوه سخته کړیکه ئې وکړه او ډیره زیاته وویریدله .

(حمید) هم له دی کړیکی څخه ډیر د تراوخوړله ، او سمدلاسه ئې خویله د شاپه خوا آخستی ، اوپیاد: پدلی قصدئی وکاوه چه د (حبیبه) تر خوا په چیرکټ باندی کښیناستلی د مدهوشی او سکر په حالت کښی چه دعشق له شرابو څخه ورته پېښه شوی وه (حبیبه) ته لاس وغزوی او پخپلی غیږ کښی ئې ونیسی .

عین په همدی حالت کښی په خورا پریشانی او اندیښنی سره ئې ولیدلو چه ددی دخونی په نیمه رڼاتیاره کښی یو سړی دده په نظر کښی راغی چه د (حبیبه) د چیرکټ په هغه خوا دیوال سره ولاړ دی چه ښه ورته ځیر شو او دقت ئې وکړ او ، نو ئې وپیژاندو چه دده ملګری (مجید) هلته وچ کلک ولاړ دی.

(حمید) دخپل دوروور له پیژندلو سره یوه سخته چیغه ئې کړی وئې ویل « الله اکبر » او بیهوښه شوی هلته لکه یو مړی واوښتو . . .

یوولسم ټوک

د لمر وړانګې له کړکۍ څخه یې کوټه کښې لوېدلې وې، چه (حمید) له خوبه یا بېهوښۍ څخه ویښ شو (حمید) په دې رڼا کښې خپلې سترګې پرانیستلې، تېروخت ئې لېونیانو غوندې دې خوا، او هغې خواته کتل، یوه الماری ئې ولیده چه کتابونه په کښې ایښې و، په بلې خوا کښې ئې یوه لویه هینداره او دوه پردې ولیدلې او په بله لورې کښې ئې یو میز چه په شاؤخوا کښې ئې څو چوکۍ ایښې وې، تر نظره شولې.

(حمید) داشیان ګرد له خپل نظره تېر کړې همدا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چېر کټه دلته لوېدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنګه دلته رسېدلی دی. او د پرونۍ شپې ګرد خبرې ئې یو په یو په یاد شولې سخته ستوماني ئې په ماغزو کښې ورنکاره شوه، او بیائې چرت واهه لکه چه ما به پرون شپه چېرې خوب نه لیدلی وی. دی همغسې بخپلځای باندې پروت و، او د پورته کېدو توان په کښې نه و.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو او د تېرې شپې خبرې په واضح صورت سره په یادور تلې او بخپل ځان باندې به ویرېده، او لړزېده.

دې فکر چه دده ورور دده په کمین کښې و، او پرون شپه ورته پټ شوی و، چه دده د خیانت منظره له خپلې سترګو وویني، او دده ددې ناکامه عشقي سرآخر رسوائي ته ورسېدلو، ډېر سخت تاثیر ئې ورباندې وکړاو، او له سره تر پښو پورې لمبې ورباندې بلې شوې.

په دې آرزو کښې و، که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او ساه ئې تری آخستی او سمدلاسه مړ شی، دا به ډېره ورته ښه وی، له دې څخه چه بیا خپل مشر ورور سره مخامخ شي.

په تېره بیا چه د خپل د ورور محبتونه او شفقتونه او اوریده او مهربانی یو په یو د ده په مخ کښې درېده او د هغو ټولو په مقابل کښې ئې خپل دا ناوړه حرکت ته فکر کاوه، نو ډېر زیات به ئې په خپل ځان باندې لعنتې او ملامتې ویله، ګویا د ګرم توب یو لوی بار د ده په اوږو باندې بار و. او د ندامت او د انفعال احساس به، زیات آزار ور رساوه.

مګر آیا اوس دا پښېمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی، چه کار له کاره تېر شوی دی، او ورور ئې د ده په دې بد کار پوهېدلی دی او د ده د خیانت ننداره ئې پخپلو سترګو سره کړې ده. هر څو مره چه (حمید) فکر کاوه د تېښتې لاره ئې نه شوه پیدا کولی. او نه دې لعنت ویلو او ملامت کولو ځنې هیڅ یوه فائده نه ورته رسېده. ولې چه اوس نو مات او ګوډی توئی شوی وه. او د ده د رسوائی لګن له بامه لوېدلی و.

یعنې د ده ورور ته ورو سته له دې ځنې چه د ده له عاشقې ځنې خبر شوی دی، په داسې بوجل سره د شپې له خوا د ده ته پټ شوی دی، تر دې چه دی ئې ولیده چه د ده د ښځې خونې ته په نیمه شپه کښې ننووت، او د هغې چپرکټ ته ورنژدې شو او په هغه صورت سره ئې د ده له پټو خبرو ځنې ځان خبر کړ او! نو اوس زه څه وکړم؟ او څه خاوری په سر باد کړم؟

دا رازې خیالات د (حمید) په ماغزو کښې تېرېدل. او دی د هغه غرق شوی سړی په شان ښکارېده. چه په اوبو کښې ډوب شوی وی. او د ځان د خلاصې او د بهر وتو لپاره لاس او پښې غورځوی. سره له دې چه دی ښه پوهېدو چه دا ګرد فکرونه چټې او بیکاره دي.

بل یو فکر د ده په زړه کښې ګرځېدو. نو زر پاڅېدو. او خپل سرئې ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونې څخه په منډه وتلی خپلې خونې ته ننووت او هلته ئې خپل کالي او دریشی واغوستله، او په داسې پوشانی چه هیڅوک ئې ونه وینی، ورو ورو پټه له انګړ ځنې په داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حان ئې چه سرگې تېت آچولی و ، بهرته ووت. وروسته له دې چه کوټې ته ورسېد و نوې منډو ګې شروع کړې ترېوه حده پورې ئې په تلیوار سره ځان ورساوه نو هلته د رېدلې ، خپله کلمه ئې لوستلې ، د هوسائې نفس ئې له خپله تنتره ځنې وویست . مګر ترسا به ئې پېسرته کتل چه څوك وریسې شته اوکه نه ؟

هر کله چه په دې خبرې باندې ئې ډاډینه پیدا شوه چه د ده پسې څوك نه ځغلې او ده ته د هیچا پام نه دې ، نو شکر ئې وویسته . او بیا دغه په شان د لارې په یوه خوا کښې روان شو .

همید اچه تلو نکې به یه مخه ور تلل ، ځان به ئې ترې ګوښه کاوه . تر دې چه دو تېر خانې ته ور سېد . او هلته په زورو فکر و کښې و اوېده .

اکه چه (حمید)د تبېتې فکر په سر کښې لرې ، او غو اړې چه د فرار په ذریعه ځان له خپل کور او ورور ځنې پټ کاندې . مګر په دې باندې نه پوهېدو چه چېر ته لاړ شې ؟ .

فقط دا خبره ئې په زړه کښې ټینګه کړې وه . چه وروسته لدې ځنې نه شائې چه خپل ورورته ور په مخ شې . او لدې څخه زیات بل کوم یو مقصد ئې پخپل زړه کښې نه لرلو . مګر ددې خبرې له تصور څخه چه دې به له خپل ښارځنې لرې لوېدلې دمسافرې او غر یبې په مصیبتو اور بړو باندې آخته کېږي ، ډېر و ېر یېده .

نا څاپه یو غږ ئې له ورا څخه واورېده . چه ور ته ځبر شو ولې کتل چه ډ اګې دې . دیستې موزع ده ته ویل : «حمیده ! چېرې ګرځې . زه دستاسو کور ته تللې وم . تاسو هلته نه وې . »

دډ ا ګخانې چټې رسو و نکې ددې جملې له ویلو ځنې وروسته له خپل بکسه ځنې ددهدورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط ویوسټلو ، چه دده ته ئې له لرې یو ښار څخه په هغه پورې ورځ آستولی و . او نن ګېڼ دلته رسیدلی دی . او وروسته لدې څخه دا ګې خیال درسید اتو کتاب ده ته وړاندې کړي ورته وئې ویل چه " آغا ! دادې خط له ر سیدلو څخه دلته لاس لیک وکړه .

« حمید » ددې خط په لیدلو سره هك پك اوحق حیران پاتې شوی دداکخانې په کتاب کښې ئې امضاء وکړله .

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه واوست ویو هیده چه دده دوړ ور پخط د لیکلی شوی دی . پوسخت اوسېلې ئې له تېره څخه وویست او پاکټ ئې وسپړ او اوونې اوستلو اوو پوهیدو چه ورورئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده اود (حبیبه) دداډېنې لپاره ئې داخط لیکلی دی . او په پسه کښې ئې چالان کړی دی .

داخط ئې خوځلې په خورا دقت سره واوستلو ، اوونې لیدلو چه په هغه کښې د (حبیبه) ډیر سپارښتن شوی و او داهم په کښې لیکلی شوی و چه باید په نوروکورنی کارو باندې هم زیات پام لرنه ولري او مخصوصاً (حبیبه) د تل تر نظر لاندې لرې چه خپه درڅخه نشي .

(حمید) لدې او بې څخه هیڅ شی باندې ونه پوهید و کاغذ ئې بیا په ډیر دقت سره واوست اولاندې باندې ئې کېښود ، او دده پاکټ ته هم ډیر ځیر شو وئې لیده چه دهغه ښار دداکخانې د باطل کولو مهر ئې خوړلی دی چه له هغه ځایه داخط استولی شوی دی .

په هر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط څخه (حمید) له خپلې تېښتې او فرار څخه ستون شو اوله موټر خانې څخه دښار په لوري وخوځید اوور ځ ئې چټې په ددې خوا او هغه خوا ګرزیدو سره تېره کړله .

نژدې تیاره مانبام وچه (حمید) سترړی ستومانه وږی تږی بیرته کورته ورسید . دکورپه خوا کښې بیاشاك ورته پیداشو، نه چه خپل کورته ورننوزی او خپل ور ورسره مخامخ شی .

بیائی همغه‌یا کټ له خپل جیب څخه وویست (چه له‌صبار الیسی ئی هغه له سال‌ځلی ځنی زیات لوستی و) او بیائی ولوست او ددا گڼانی مهر وته‌ئی دقت وکولو او بیائی کلك پخپلومنګلو کښې نیولی هلته ودریده او په یوژور چرت کښې پریوت مګر سره له زیات فکر کولو هم په دی معما باندی هیڅ و نه پوهید و .

نژدی نیمه شپه وه چه دخپل انګړ ددروازی ترشا ودرید، اوپه ډیره ویره او احتیاط سره ئی دروازه ورووهله .

لکه چه (حبیبه) دده په انتظار کښې غوږ په آواز وه زرئی ورپرانیت اوځان ئی پوخوا نیولی په یونری رېږدیدونکی غږسره‌ئی وپوښتیدوچه تاسو چیری واست چه ډاګی تاسو پسی ګرزیده او د (مجید) خطائی دستاسو په نوم راوړی و ؟ .

(حمید) ددی خبری په آوریدلو سره آرام شو . ولی بیائی‌هم زړه ډاډه نه‌و او هغه شوم خیال دده په ماغزو کښې همغسی ناست و او داسی تصورئی کاوه چه دالو به دده د رسوائی او مسقرګی لپاره روغه شوی‌ده .

د (حبیبه) له خه تیر شوی برابر خپل کورته ور ننووت . ازوخت وروسته (حبیبه) ده ته ډوډی راوړله او دده په مخ کښې ئی کېښوده، او دستی بهر ووته . (حمید) ډوډی وخوړله او په بستر باندی پریووت ، مګر ترصبا پوری ئی په سترګو کښې خوب نه و .

د ولسم ټوک

لمر ختلی و، چه (حمید) په داسی حال کښې چه ډیر پریشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و، له خپل کوره ووت.

د (حبیبه) په کوټه کښې هیڅوک نه و، ولی چه (حبیبه) بهر په حویلی کښې وه او له کمېټې راغلی په خپل کورنی کار و کښې بخته وه ولی چه نن خپل پلار کره تلله. (حمید) د هغې کوټې ته ورننووت او هر شی ئی په خو رادقت سره له خپل نظر څخه تیر کړل.

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چغو که شو ځکه چه دا مشکله معما چه دده په ماغزو کښې ئې له څو شپو او ورځو څخه راپیسی ځای نیولی و، په خپله حل شوه.

یعنی دده دورور یو خورا اوږ قد ښوونکی عکس د (حبیبه) د چپرکټ تر څوا دیوال سره ولاړ و.

هو! دا څېره د (مجید) وه چه د ټکټ په وخت کښې ئې د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په یوه ښائسته چوکاټ کښې ئې نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډېر ویریدلی و علت ئې همدا و، چه د خپل ورور په دې قد نما عکس باندی ئې سترګی لګېدلی وی.

په رښتیا سره چه خیال پر ور ماغزه تل د اضطراب او د پریشانی په وخت کښې د خیال او د حقیقت په منځ کښې فرق نشی کولای. لکه چه په (حمید) باندی هم همدا توقه شوی وه.

یعنی (مجید) د دوی له عاشقی او یو خبر و ځنی هیڅ خبر نه و، او هغه په خپل سفر کښې مصروف و. داشپان فقط د (حمید) واهمې یاوېری له خپل ځانه روغ کړی و. او دا په مینه هم هغسی لکه چه وه پاتی وه او اوښی نه و مات شوی، بلکه روغ او غوړی هم هغسی موجود وه او د دوی د عاشقی اسرار لا چاته ښکاره شوی نه وه. نو هر کله چه هغه چټی خیال او واهمه (چه د دی ګردو حشتو او ویرو سبب ګرځېدلی وه) له منځه ورک شوه، بیا هغه اور د (حمید) په سرباندی بل شو او له دی خبری څخه چه دی غولېدلی و، او ورورئی لا دده په دې مینه توب باندی خبر شوی نه دی، ډیر زیات خوشحال شو. او د هغه مارغه په شان چه له لومې ځنی

خلاص شوی وی. دا نګر په حویلی کښی دی خوا، او هغه خوا ګرزیده، او د خوشحالی او د نشاط په جوش کښی به داسی اوضاع له دغه ځخه لیده کیده لکه چه بیرته د مکتوب دوری ته تللی وی.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډیری خوشحالی ځنی خپل سر له پښو ځنی نشوای پیژندلی، او په اوچت غږ سره به ئی سندری ویلی. کله به د ننه کورته ننوتلو او بیا به د حویلی په چپ او چاپیر کښی ګرزیده، لږ شیبه به د حوض خوا کښی کیناستلی خپل لاس او مخ او پښی به ئی وینځلی. او بیا به ئی باغچه کښی قدم واهه ګلان به ئی شکول، ونو سره به ئی غیږی ورکولی وروسته له دی ځخه به بیا کورته ورننوتلو، کله به ئی میز او چوکی او کتابونه په یو کنج کښی وطاروا او بیا به ئی هغه ترتیب وهړنګول په بل کنج کښی به ئی همغسی ترتیبات روغول.
دا ګړ د حرکات، او لوبی چه د (حمید) له اوری لیدلی کیدلی د خوشحالی، او نشاطنبی، او آثارو.

ګویا چه (حمید) خوار د دی زیاتی خوشحالی، او نشاط په مقابل کښی مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئی نه درلود.

هو! که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازی ځنی تیره شی د زحمت او دردری موجب ګرزی، او له همدی جهته وائی چه په هر شی کښی اندازه ساتل او میانه روی خوراښه ده.

په دی وخت کښی (حمید) داسی یو دوست، او یارته اړ و چه د خپل زړه د دی خوشحالی اندازه ورته وو وائی، او خپل هغه موهوم خیالات چه څو موده پخوا ئی ورته پیښ شوی و، او اوس هغه خیالات په دی خوشحالی سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړی.

دا یو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالی او د خپګان په وخت کښی غواړی چه له نورو سره کښینی، او پاڅی، او خبری، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثری سره وکوی او یو او بل سره وګډېږي ، او خپل غم سپک او خوشحالي په هغه سره زیاته کړي . ګویا په غم او ښادۍ کښې د خلقو ناسته او ولاړه په همدې فلسفه باندې بناده .

و مو وېل چه (حمید) غوښته چه ددې خوشحالۍ خپل مراتب چا ته ور ښکاره کړي مګر افسوس چه نن په کور کښې هېڅوک نه و او (حبیبه) هم خپل پلار ګره تللې وه او دا یواځې توب او دې خوشحالۍ په (حمید) باندې زښت زیات اثر غورځولی و ، او هېڅ نه پوهېده چه څه وکړي نو پخپل ځای به آرام نه کېناسته ، او د لیونیانو په شانې به دې خوا ، او هغې خوا ګرځېده ، دیوال سره به نښتېده ، او د چمن په منځ به پراخ لوېده ، او په خیابانو باندې به ئې سر کښېښووی وهلی ، او د ونو په څانګو به ئې تاوونه خوړل ، او خپل ځان سره به پرته پرته غږېده ، او په اوچته سره به کټ کټ خندېده .

همسایګان چه د (مجید) د مسافرۍ څخه خبر نه و ، او پوهېدل چه (حبیبه) او (حمید) هم په کور کښې دي . اول دا خبرې او خنداګانې چندان متوجه نه و ، نو هر کله چه شور ماشور زیات شو ګرد سره په بام باندې غوږونه شوي ونې لیدل چه په کور کښې پرته له (حمیده) بل هېڅوک نه شته او (حمید) هم یوځای پرتو خبرو کښې داسې تود راغلی دی چه آسمان ، او ځمکه نه پېژني ، او هېڅ ته ئې پام هم نشته .

نو له همدې جهته و چه وروسته د (مجید) له راتګ څخه ، ګردو همسایګانو ور ووېل چه په پلانۍ ورځ چه ته نه وې ، او نه د کور په کور کښې وه (حمید) لیونی شوی و .

آیا په رښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لیونی شوی وه ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یارلسم ټوك

(حمید) رنځورشو، اوپه بستر کښې ولوېده (حبیبه) به دده خدمت کاوه ، دوا به ئې ورکوله، او پارېېزانه به ئې ورته پخوله . مګر له ده سره به نژدې نه کښېناسته ، اوورو سته له کښېنودو ددواء ، اوپارېزانې څخه به سمدلاسه بېرته تلله ، او لیاره ددې چه نباید رنځور په کورکښې یوائې وي ، نو یوې ښځې ته ئې له همسایګانو څخه ددې خدمت، او باخبرې لپاره بلنه وکړله ، او ښائې چه ددې بلنې په نسبت به بل کوم مقصد هم ددې تر نظر لاندې و .

په هر صورت سره وروسته له راتلو دهغې ښځې څخه دوې په کورکښې سره یوائې نه وو . شپې او ورځې تېرېدلې اوورووورو (حمید) هم مخ په روغتیا کښېنود ، اوپه‌عین همدې ورځو کښې چه (حمید) لږڅه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفرڅخه بېرته ورسېدو .

اوس نوکارونه لکه پخوا غوندې بیاجاري شول ، اوددوې ناستې او ولاړې هم هغه عادي صورت ونیولو .

امتحان شروع شو (حمید) دورځې له مخې بهرته درومي ، څوك نه پوهېده چه دی چېرته ځي ؟ اوپه څه کار باندې بخت دی ؟

(مجید) خیال کاوه چه دده وروریه امتحان ورکولو سره مشغول دی ، او ښائې چه همداسې به هم وه، و به ګورو . ولې چه دا قضیه وروسته لدې نه څرګندېږي ، اودشپې اودورځې په تېرېدو سره به ګردشیان ښکاره او د ټولو کارو له مخې ځنې به پرده لرې شي .

ورو ورو دېپې مېنې دبحران دوره پای ته ورسېده ، یعنې هغه دومینې هیجانات اوشورماشور اوتلوسه ورکه شواه .

هو ! اوردبلېد و په شروع کښې لمنور و او ګوسره ګډ اوتیاردښکاري . په هره اندازه سره چه دهغه او ګي کمېږي ، اورمخ په لږنائې ږدې اوتودښتګي زیاتېږي . همدارازې دمینې لمبه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پرونیو ورځو کښې مرموزه او ډېره وی ، او ګڼې او تیاره ګۍ ریاته وی . د شپې او د ورځې په تیریدو سره دغه هیجان او شور ماشور لږېږی مګر قوت او زور ئې ډیر زیاتیږی . او په دې وخت کښې خوارمین یخیل زندګی کښې د داسې یوسخت درد احساس کوی چه دلړه د جېجلو په شان لړزوونکی او درد ښوونکی وی . غواړی چه چیغې ووهی مګر نفس ئې کوتاهی کوی . او وائی چه حیال کمال خبری او مخ په چول او بیابان کیږدی ، مګر جرئت ورته پاتې نه وی . په یوی بلې لمبې کښې د ده ګردوجود سوزی ، او دغه په زړه کښې ئې د سکروټو سورانګار بلیږی تعجب لاپه دې کښې دی چه دی لاغواړی چه په همدغو لمبو کښې د سوزی او دغه زړه د په همدی سکروټو باندې وریتیږی . او نه غواړی چه یو ساعت داسوی او د اتکلیف له دغه څخه لری شی . او که وغواړی هم امکان ئې نشته چه ورځینی دغه لمبه او انګار ورک شی .

دی یتی مینې خپله دادوره هم بای ته رسوله او په دې دوره کښې هم (حمید) او هم (حمیده) دواړه سره سرزیدلی او یو له بل څخه لری په سره اشک ریا ندی تریدلی مګر غریبه ئې په یو رته نه وا و .

دورځې له مخې به (حمید) له کوره بهرته وتلو . د شپې له مخې به هم ډیرنا وخته کورته راتلو او کله کله به ئې شپې هم بهر تیرولې . او په بله شپه به ئې چه ورور پښتنه ورځنې کوله چه هلکه برون شپه ولې کورته نوی راغلی ؟ چیرته وی ؟ هغه به سمدلاسه داپه ځواب کښې ورته ویل چه د خپل یو مکتبی ملګری به کور کښې په علمی خبرو او اترو سره د مشغول وه . (مجید) به د دغی اصولی ځواب په مقابل کښې هیڅ نه شو ویلی ولې چه د امتحان نږدې ورځې وې ، او ګرد طالبان به داسی فرصت کښې همدا عادت لری چه یو بل سره ګڼې او په علمی او فنی خبرو کښې سره مباحثه کوی او د امتحان مقدمات سره تو اوی .

مګر د له داخبره تحقیق طلبه وه چه آیا (حمید) یخیل دی ځواب کښې ریښتو نکی دی ؟ آیا هغه په رښتیا سره د علمی خبرو لپاره د شپې بهر پاتې کیږی ؟ دا خبره ورو ورو ښکاره یږی .

هر کله چه دمین لری والی، او دعاشق فراق، دمینی لمبه زیاتوی، او دعشق سکروټی لا تازه کوی، نو د (حبیبه) هم دعشق درد او دمینی سوی په دې ورځو کښې چه (حمید) سره نژ کتنه، او ډیر نژ بهٔنی له هغه سره ملاقات کاوه، زیاتیده. مگر سره له دې درداو سوی نسبت پخواته په ظاهر کښې لږ آرامه ښکاریده.

زمونږ په دې داستان کښې په یوه خبره باندې لاتراوسه پورې تیاره پرته ده، نوښا ئې چه دلته په هغه باندې لږخه رڼا واچوو. ولې چه تاسوهم خواه مخواه دې نقطې ته متوجه یاست او تراوسه پورې خدایزده چه څو ځلې به دتاسو په زړه کښې داخبره تیره شوې وي؟.

آیا (حبیبه) عاشقه نه وه؟

ولې (حبیبه) هم مینه شوی وه! اودعشق په سکروټو باندې کړیده!!

نو ډیر ښه! (حبیبه) ولې دخپل دمین توب علامې نه ښکار ولې؟...

ستره تنکی همدادې چه اوس ئې مونږ لږخه روښانه وو.

(حبیبه) وروسته لدې څخه چه دخپلواحساساتو په مقابل کښې مغلو به شوه، اوغوښتل ئې چه دخپلې مینې اودعشق علامې (حمید) ته ښکاره کړي، فقط د همدې خبرې لپاره د خپل دعشق له ښکارو او څنې ستنه کیده، چه دا پوهیده چه (حمید) هم په همدې درد باندې آخته دی او بهتره همداده چه د دو مینې اقدام اومیلان دهغه له اوري شروع شي، ترڅو چه دماعزت اواحترام دهغه په زړه کښې زیات وي. مگر د (حبیبه) دا انتظار تر اوسه پورې بې نتیجې پاتې دی او (حمید) سره له دې چه د دې د عشق داور په لمبو کښې سوزیده، مگر په دې فکر کښې ئې عملا تراوسه پورې هیڅ اقدام نه دی کړی، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته وکړي. همدارازې (حبیبه) هم څو ځلې دمین توب نرتاثیر لاندې راغلی عزم اوتصمیم اونیت به ئې کاوه چه دخپل دزړه خبره (حمید) ته ور ښکاره کړي، مگر دلطافت غرور، اودنزاکت سعور، اودداوږنې اودمعشوقیت دستور دې ته اجازه نه ورکوله چه په دې اظهار کښې اول پلادا زغردو کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنځه یو عجیبه مخلوق دی . که ئی له ډیری میئنی سا ، ترسنتونی پوری هم رسیدلی وی ، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنی لاس نه آخلی . ځان کندن به کوی ، مگر نه غواړی چه ددی د لوینی په تاداو کښ کوم درز واوبنزی . پخپلو پښو دقبر لحد ته روانیږی ، مگر له خپلی خودپسندی ځنی لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل ښائست او جمال په پنګه سره ، ګرد جهان و پیړی او ګرد دخلق خپل ځانته مسخر او تابعدار وګرزوی .

هو ! د ښځو په لاس کښ پرته له غرور او تکبر او خود پسندی ځخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او ځولکه به وی چه د ښځو دغروره دآسمان په مقابل کښ په خاورو باندی ناست نه وی او د ښځو د تکبر او مغروری په مقابل کښ به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(حبیبه) سره له دې چه د (حمید) د مینې په سکروټو باندې تلیده، مګر په دې خبره باندې به ډېره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم د دې د عشق په لمبو کښې ګړیده، او هر ځلې به ئې چه لیده چه (حمید) خوار د دې د مینې په اور کښې سوزي، او د دې په عشق کښې بالکل ناقرار دی ډېره به خوښیده، او خپل ځان به خورا اوی، او ډېر ښکلی ورته ښکاریده او قصد به ئې کاوه چه په خپلې استغناء، او بې پروائي کښې باید چه کلکه، او ټینګه وي. ترڅو چه (حمید) د خپل د عشق، او د مینې اقرار یا اظهار، او عرض د دې د جمال، او ښائست په دربار کښې و نه کړي، او دائي په خورا ناز، او نیاز، او لویني، او تکبر، او غرور سره واوري.

نو آیا ولې (حمید) دا خپل عرض دې ته نه کاوه؟... د دې خبرې علت مونږ خوا لدې ځنې خو ځلې لیکلی دی!.

په همدې صورت سره غوټې د وی مباشقې تېرې شوې مګر دا یې مینه ښکاره نشوه.

هو! ترهغه پورې چه (حبیبه) د (حمید) له مینې ځنې خبره نه وه په هره وسیله او بهانه سره چه و هغه ئې د ځان په لوري متوجه کړو، او هر کله چه پوه شوه چه (حمید) هم د (حبیبه) د عشق په اور کښې سوزي، نو اوس ور ځنې لرې ګرزي، او غواړي چه دی ورپسې وځغلي، او ورپسې وګرزي. آیا په دې وسیله سره امکان لري چه (حمید) به (حبیبه) پسې منډې وهي؟ آیا د دې زغر د کولو شی چه د خپل د زړه درد (حبیبه) ته څرګند کړي؟... دا خبره به وروسته لدې ځنې ښکاره شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ر اسم لوی ک

امتحانونه ختمېدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار او حوزو څخه امتحانونه پای ته ورسېږي . ولې چه دده ورور (حمید) د تحصیلاتو دوره یې دې امتحان کښې تمامېده ، او هغه د طب شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابېده .

(مجید) ډېر زړه کښې د (حمید) د سعادت ، او ښه والي لپاره خورا او ټولي اوږدي نقشې جوړولې ، او ویل به ئې چه اوس به څو ورځي وروسته دده ورور ، لکه چه تراوسه پورې به خپلو تعلیماتو کښې اول لمبر خوت ، په دې امتحان کښې به بیا هم اول لمبرشي ، او د ډاکټري عالی الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیا به یو لوی دواخانه به جوړوي ، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کاندی ، او د هغې د حق المعالجې څخنې به دومره ګټه ترلاسه کوي چه زه به په ډېر موده کښې نه یوازې د خپل او د هغه د کور د ضروریاتو نواقص پوره کړی شم ، بلکه د (حمید) د واده او د کور سررشته به هم په پوره اصولي ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته د دې خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیښېده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه دستا د دې مهرباني او الطاف څخنې ډېر خوشحال او شکرګذاریم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دې په داښه ساعت باندې بدله کړه ، او داسې باوفا او تابعداره او ښائسته ښځه دې راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار او باوفا او تابعدار ورور دې راته مرحمت کړی دی ، او په سر د هغه مانه د هم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړیدی ، او د مرد مهربانې ، او لطف دی را باندې کړیدی چه اوس زه له هرشي څخنې بېغمه یم ، او د کور ، او د بهر ګرد کارونه مې په زړه پورې دی .

د امتحان شپې ، او ورځې په همدې ډول سره پای ته ورسېدې ، او (مجید) به تل د خپل ورورد راتلو نکې سعادت په فکر ، او چرت کښې و ، څو ځلې د سرا یو ، او د کوټې ابدالو

لیاره ولاړ تر څو چه یوه بله ماڼۍ د (حمید) د شفاخانی لیاره غوره کړی چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلی شها دتنامی ځنی هلته کار وکړی .

همدا وجه پس له ډیری پلټنی شخه ئی دښار په مرکز کښی یوه اعلی ، او ښائسته ماڼۍ په ډیرو پیسو پاندی دخپل ډاکټر ورور (حمید) د مطب یا شفاخانی لیاره په کرا سره وا خیسته ، او د هغی کر د ابتدائی مقدمات ئی د (حمید) په اتفاق سره برابر کړل ، او ټل په (حمید) سره ددی نوی شفاخانی د را تلونکی رونق ، او رواج په نسبت خبری ، او اتری کولی .

اوس نو ددی نوی شفاخانی کرد اوازم ، او ضروریات ، او ذخائر سره ټول شوی دی ، او فقط د همدی خبری انتظار باسی چه د (حمید) شها دتنامه وروسته له لاس لیك شخه ده ته ورسیږی ، او خپل ځان د ښار د نورو ډاکټرانو په جرگه کښی داخل کړی ، او په علاج کولو ، او دوا ورکولو پاندی پیل وکړی .

دا یو ارمان دی ، او آرزو وه چه (مجید) خوار به تل کوله . معلومه نه وه چه آیا (مجید) به خپلی دی آرزو باندی کامیابیږی؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږی چه څه پیښیږی .

دسږکال سالانه امتحاناتو نتیجی نه یواځی د معارف د وزارت په مجله کښی بلکه په گردو روزنامو کښی نشر ، او خپری شولی ، او سم له معمول سره د کامیابو طالبانو هویت ، او معرفی سره د عکسو دهغو چاپ شول . مگر (مجید) د اخبارو د دی برخی دلوستلو په باره کښی ځان ته تکلیف ورنکړ ، ولی چه یو هیڅ چه ورور به ئی تل اول لمبر و اوس که ډیر ناکام هم پاتی وی نو هرومرو به ئی دوهم ، او دریم لمبر خو وړی وی .

په دی پور ځو کښی دا خبره دتعجب او دحیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانی ورځو غوندی تل خپه او پریشان گرزی ، او په کوراو نه بهر چا سره اختلاط او خبری کوی ، تل دهغه له ستر گو ځخنی اوښکی بهیږی ، او ستر گی ئی تکی سری برینبی ، هره گړی او هر ساعت ساړه اوسیلی باسی ، او د خپلی خونی په کنج کښی په یوه ژور فکر کښی همیشه پروت وی . که کوم ځلی له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوره بېرته هم ځی نو له ډېرو ملګرو او مکتبي رفیقانو سره هیڅ نه ګرځي چه نن او سبا به دی او هغوی ددې ښار له لویو ډاکترانو څخه حسابیږي .

نو هر کله چه امتحان پای ته رسېدلی و. نو اوس د (حمید) د خپګان علت څه شی و ؟.. او ددې دا پوه اخې توب او پریشاني څه سبب لری ؟...

داسوالونه به تل (مجید) له ډېل ځان څخه کول، تردې چه دده به فکر کښې دا خبره تېنګه شوله چه د (حمید) داوسني خپګان علت به هم داوی چه به دی ورو ستني امتحان کښې دی عالی الاعلی یااول نمبر ډاکتر نه دی وتلی او د خپلو نورو کسانو ملګرو څخه شرمیږي چه ولې له هغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا څخه چه تل به اول نمبر او عالی الاعلی خوت، د وهم یا پنځم نمبر وتلی دی.

له همدې جهته (مجید) دروز نامو کتلوته متوجه شو چه وګوری چه (حمید) څو وم نمبر به امتحان کښې ختلی دی؟ چه دوه سره خپه او دلګیر ښکاری .

مګر هغه اخبارونه چه د امتحان نتیجې به کښې ښکلې وې دده په لاس (ددی لپاره چه د هغوی د نشرېدنې څو ورځې وتلې وې) نه ورتله. نو ناچاره شو ی د یو اخبار اداری ته لاړ او د هغه دکلکسیون شعبې ته ورننوتلی داخبارو مجموعه ئې په ډېل مخ کښې کېښود له او د امتحان له شروع څخه ئې تر پایه پورې ګرد اخبارونه په ډېر دقت سره له ډېل نظره تېر کړل تر دې چه خپل مقصود ئې پیاموندو او په لوستلو ئې پیل وکړ لو .

اول نوم ئې وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ئې په ډېر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ئې ونه لید، تردی چه لسم نوم ئې هم وکتلو او خورا زیات پریشان شو چه دده د ورور نوم هیڅ په کښې نه برېښېده.

نو ئې بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیائې هیڅ شی نه موندلو . دریم ځلی ئې خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره ددوی د پلار و نو نومونه او مسکنونه او پېژندنه ولوستلو . مګر بیا ئې هم کومه مثبته نتیجه ورځنې وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دمجید) زړه سمد لاسه په غر ځنګک باندی پرې وکړاو ، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پیښ شو ، او ځمکه او آسمان ورباندی ګرد وڅرخیدل ، او رنا ورځ ور باندی تپه تیاره شو له او هیڅ نه پوهیده چه اوس څه وکړی .

نو ایز شیبه ئی مدار وکړاو او بیائی فکر تول کړی دکامیاب طالبانو د نومو نو په اوستلوئی بیا شروع وکړاه .

نوموته ئی یو یو له خپل نظره تیر کړل ، او دهر نامه له اوستلوځنی وروسته بهٔئی خوښا نبی مدار کولو او چرت به ئی واهه نه چه لیکونکی یا نقل کوونکی یا دچاپخانی مرتبانو روزنامی مصحح په نومو نو کښی څه تصرف یا غلطی کړی وی .

مګر سره له دی رازی دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اصلی مقصد باندی و نه رسید .

او داخبار په دی مخ کښی چه دفارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلی شوی وونه ئی د (حمید) او نه ئی د (حمید) په وزن او قیافی سره برابر کوم بل نوم میندہ کړو چه ووائی چه دا نوم د هغه په ځای سهوا یا اشتباها لیکلی شوی دی .

بیائی دهغی روزنامی نورنی صفحی او نوری شماری هم ولټولی مګر په هیڅ ځای کښی ئی نه دتصحیح په ډول او نه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کوم سابقه یا کومه کرښه ولیده .

نو ئی خپله کونه پخپل خولی کښی ترغاښی لاندی نیولی خپل ځان سره ئی وویل چه داڅه قصه او داڅه توقه شوه . »

د روزنامی له اداری څخه لکه یونشهٔئی سړی چه ځمکه او آسمان ورباندی څرخیدل او د تللو په وخت کښی به ئی کنګس خوړاو وروت ، او برابر دطبی فاکولتی په اوری راهی شو .

په دی ورځ کښی هلته هیڅوک نه و ، ولی چه د کلنی امتحانو دختمیدو په نسبت په فاکولته کښی تعطیل او ګرد طالبان او استاذان او مستخدمین رخصت وو . یوازی یو تن پیاده د نوکری والا په ډول هلته په پیره باندی ولاړو .

(مجید) دفاکولتی په صحن کښی دریدلی هغه پیاده سره په خبرو شواو د (حمید) د حال او احوال پوښتنه ئی ورځنی وکړاه . مګر هغه پیاده خوار له دی قصو ځنی هیڅ خبر نه و ، بلکه له سره ئی له (حمید) سره څه پیژند ګلی هم نه دراوداه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دې ځنې چه (مجید) د (حمید) نښې او علامې د ده وژړنکاره کړې د قدا وقامت او کالبوا و د تنګ صفتونې ورته وکو لو، نو پیاده وخندل او وئې ویل چه: بس بس وې پیژندو ته هغه هلکې نښې چه له بوې مباشتې راهیسې مکتب ته نه راځې، او نور هلکان وائې چه هغه باد ساره شوی دی.

د پیاده دې لنډې ګنډې، او ساده خبرې په (مجید) باندې پوسخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خیل ځان څخه تاوشوی، او داسې ښکاریده چه په هغه باندې پوسخت تندر لویدلی وی (مجید) له خیل واك ځنې وتلی سمدلاسه ئې په هغه پیاده باندې پرغل وکولو، او غو ښته ئې چه له ستونی څخه ئې نیولی ځای په ځای ئې خپه کړی، او ساه ئې وباسی. مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئې نه وه، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئې کړې وه، حقیقت په ئې له طالبانو ځنې او ریدلې) زر په تیښته شوی، او په کومه سوړه کښې ننوتلی ورځنې پټ شو.

دې کمبخت پیاده پرته لدې څخه چه رښتیا ئې ویلی و بله ئې هیڅ یوه ګناه نه لرله، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده، او اوس غوا ړی چه دخپل د ګنا هګار ورور قصه لدې خوار پیاده څخه اخستلی د دې متل مصداق ځان وګرز وی چه « زور ئې په خوا نه رسی نو کته په ئې وهی ».

که رښتیا وویل شی رښتیا ویل په ډیر و ځایو کښې انسا نانو ته نخسان پیښوی د حدیث شریف مضمون دی چه:

(حق او رښتیا ویل خو را ترخه، او اوریدل ئې په نادانانو باندې ډیر سخت دی مګر پوهان ئې زغملی شی).

نو لدې جهته مونږ ویلی شو چه دا پیاده ګرم دی، او بایده دی چه (مجید) ئې له ستونی څخه ونیسی، او په مخ مخ ئې ووهی چه ولی ئې له روغه وونکی دروغو ځنې مخ آړولی « جنګ آچو ونکی رښتیا » ئې ویلی دی، او حال دادی چه نه یوازې دشرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ « سعدی » بلکه ګردو پوهانو ویلی دی:

(له جنګ آچوونکي رښتیا ځني، روغه وونکي او جوړه راوستونکي د زړه غ په ځینو ځایو کښ ښه دي).

مګر په حقیقت سره داپیاده باید ملامت، او ګرم ونه باله شي.

ولی چه دی کوم وزیر یارئیس یادحضور صاحب نه وچه داسی فلسفو باندي پوه وي، بلکه دی یو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادي، او معمولي سړی وچه په اخلاقي مصالحو، او مفاسدو باندي چنداني نه پوهیده، او دعوام الناسو په ډول به ئې تورتي او صافي خبري کولي، او بخیلي دی وینا سره ئې چه د(مجید) ډیرا صرار، او تفحص ښځه ئې ورو سته وکوله، بل ئې هیڅ یو مدعا او مطلب نه درلود، بغیر له دي ښځه چه په واقعي حال احوال باندي (مجید) ویوهوی. ولی چه هغه خوار د(حمید) په نسبت همد ومره پوهیده چه له یوی میاشتي راهیسي ئې په مکتب کښ نه و لیدلی، او د هغه ملګریو به ویل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجید) ددي واقعي، او حقیقي خبري په اوریدلو سره دومره زیات په قهر شویدی چه که په دي پیاده باندي ئې لاس برشي نو ګیډه به ئې وشلوي. ولی دډیر شکر ځای دی چه په هغه وخت هغه پیاده ورځنې وتښتیده، او ځان ئې تري تم کړ او.

(مجید) ورو سته له دي ښځه چه پیاده ئې بیانه موندو، په ډیر قهر، او غصه سره له مکتبه بهرته ووت، ځمکه او آسمان ورباندي له خیګانه ګرزیدل، او دنیا نه یوازي ورباندي تنګه بلکه تیاره هم شوی وه.

د مکتب په دروازه کښ ئې لږ ځه ډیل، او معطلي وکوله، او چرت به ئې واهه چه زه به خدای وهلی (حمید) چیري پیدا کړم چه دده دمکتب د نه ورتګ علت وزځني ویوښتم چه دی ولي له یوی میاشتي راهیسي مکتب ته نه دي تللی؟ او په دي مهم، او عالي امتحان کښ چه دده، او زما په حق کښ دحیات تیزه یا دکیمیا نسخه وه ولي نه دي شامله شوی؟

ورو سته له هغه بیا اراده روان شو، او څو ساعته لا لپانده. او ګرځانده، او پر پښانه به کوڅو، او بازارو کښ یا ګلا نو او لیو نیا نو غوندي ګرزیده، او په دي فکر کښ به وچه

(حمید) پیدا ، او بیا به داسې پوښتنې ور ځنې کوي .

له دې گرزیدو ځنې ئې پرته له ستومانۍ څخه بله کومه نتیجه په لاس ور نه غله ، او په پای کښې ستړی ستومانه کور ته ولاړ .

په کور کښې یوازې (حبیبه) د ماښام په یخلی بخته وه ، او د (حمید) هم هلته څه پته او نښه نه ښکاریده (مجید) د (حمید) د کور د لټولو څخه وروسته بې له کومې معطلۍ او د پال ځنې سمدلاسه له انگړه دده د پیدا لټولو په قصد بهر ته ووت ، او په زړه کښې ئې دا خبره ټینگه کړه چه شرو مرو باید زه (حمید) پیدا کړم ، او دا خبره د ورسره سپینه کړم .

اوس نو ښائي چه مونږ هم له (مجید) خوا ورسره مرسته وکړو ، او د (حمید) لږ څه پته او نښه (که ممکنه وي) ور ته پیدا کړو چه دې خدای وهلي او رسوا شرموکي چیرته تللی دی ؟ او په کوم کار کښې بخت دی ؟ چه هیڅ پته ئې نه ښکاري ! . . .

(حمید) په هغه ورځ صباؤ گهیځ له خپلې خونې څخه وتلی دی ، او معلومه نه ده چې [illegible] چیرته تللی دی ؟ او [illegible] کړي ؟ او په کومه حرکت کښې به [illegible] کښې ووت تللی دی ؟ . . .

د (مجید) اوس لږ څه فکر په ځنې شوی دی ، مگر خو [illegible] ستړی ستومان دی او ورو ورو په کوڅو او بازارو کښې پلټنه کوي ، او چپ له پخوا څخه چه چوب او حیرتی په تللو ، اوس له هر چا څخه د (حمید) پوښتنې کوي ، او دده په دوستانو ، او رفیقانو پسې گرزي که له هغوی ځنې دده د استوگنې ځای ځانته معلوم کړی شي .

(مجید) چه هر چا څخه د (حمید) پوښتنه کوله ، هغه به خپلې دې خبرې اظهار کولو . دده د کلاس دوه درې تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات وکړو هغوی له (حمید) د بې خبرۍ وینا کړې وئې و یلو چه :

«مونږ له یوې میاشتې راهیسې د (حمید) په پته نه یو ، خبر نه یو چه چیرې دی ؟ لکن ځنې ملگران وائي چه هغه لا لیونی شوی او [illegible] او پریشانه ، دې خوا او هغه خوا گرزي او چا سره هیڅ خبرې او اترې هم نه کوي او داسې بریښي لکه چه چرس ئې څکولي وي یائې شراب خوړلي وي یائې په چا باندې زړه بایللی وي یا . . . »

یو تن بل مکتبي طالب العلم وویل :

« موږ له یوې مباشرې باخلاو پښتوشپو رالېږي (حمید) سره هېڅ نه دی لیدلی سږکال هغه په کلنۍ امتحان کښې هم حاضر نه شو ، او که دی بدی امتحان کښې شریك شوی وی دهغه تعلیمات چه لوړ او عالي وو ، او فکر او عقل ئې هم هسك وو ، هرو مرو به دعالي الاعلی شهادتنامې په اخستلو سره کامیاب شوی وو . »

مګر دا چه هغه له امتحان څخه مخ اړولی دی . نو که لیونی شوی هم نه وي ، مونږ او تاسو باید په هغه باندې د لیوني حکم وکړو . ولې چه دده دا حرکت هغه چاته پاتې کېږي چه غم و کړي ، او په مباشرې خدمت ئې وکړي ، او وئې ربېي او درمند ئې کړي او بیا په یو نیلې باندې او روړ ته کړي .

پنځم اسم توك

(حمید) داسې قصد او بیت کړی وچه خپل ځان مړ کاندي او انتحار وکړي او خپل زړه دداسې سختې بېټې ځنې (چه یو خوا ددنیا او د آخرت رسوائي او نقصان ، او له بلې خوا د عشق او دمحبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندي .

ندي معلوم چه دا بد فکر له کومه وخته د (حمید) په دماغ وکښې او بدلی دی ؟ .

یخوا اندیښه هغکله داسې چې فکر و ه دده په زړه کښې نه راتله .

فقط همدا وه چه کېدو چه اوس دوه ورځې داخبره دا بدفکر او دغې خیال دده په سر کښې ځای ونیو او هره ګړۍ او هر ساعت دامطمون او شوم تصور دده په زړه کښې ټینګېده او عزم او تصمیم ئې دخپل ځان د وژلو لپاره کلکېده . . .

هو ! ځینو پې تعلیم او بې تربیه ځلمیانو ته دځان وژلو فکر ، او دانتحار کله کله وسوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناځاپه پیښیږی او هغوی کمبختان په ځای د دی چه د هغه خراب عواقب او بدی نتیجی ته فکر وکړی او ویو هیږی په داسی بوشوم اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم گی عقبی خرابیږی، پرانده شوی هغه ته اقدام کوی .

د ځان وژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده ، او لوستل د فساد ډبنو نکو او خرابو قصو، او چټی تلقیناتو، او فکر و وی .

چه داتول سره گډشوی د ژوندون د خوښو لوغ ریزه (چه په هر یو ذی روح کښ شته) ضعیفه گرزوی . او وروسته له دی ځخه بی تعلیم او بی تربیتی او سست عقیده کسانو ته داسی یو جنون اولیو نتوب پیدا کیږی چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژنی .

(حمید) هم داسی یو لیونتوب او جنون کښ پریوتلی و . هغه د عشق د زحمتو او د مینی د تکلیفو په مقابل کښ ځان نه شو سیمولی . او زیات له دی ځخه گی توان نه وچه د عشق په لمبو کښ وسوزی ، او دمینی په سکروټو باندی وکړیږی .

له بلی اوری متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندی نظر و هغو موانع او محذورا تو ته چه مونږ خوځلی اشاره کړی ده ، هم بری نشی موندلی . بلکه هغه پخپله په خوښو له چه د اعاشقی تر دی حده پوری ورسیږی چه د انسا نیت او اسلا میت له حده و ده باهر شی .او د ی خپل ځان د خپل ور ور په مخ کښ او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمیدلی و وینی .

برسیره پر دی دافکر گی هم په دماغ کښ و او یده و چه دی په امتحان کښ هم شامل شوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دي او ډېر ممکن دي چه له دي لوري هم دخپل ورور په مخ کښې کرم او مسئول وګرزي. داګرد فکرونه او مشکلات دده په مخ کښې ودرېدل او په سر دهغه دی فکر زيات تکليف ورته پېښ کړو چه نن يا صبا به زما محبوبه (حبيبه) خبرېږي چه زه په امتحان کښې شه مله شوی نه يم او دهغې معشوقې په مخ کښې به زما مشر ورور مانه زيا ډېري او کنځلې کوي او تنده او تر وشه به راته وائي.

دې به خپل ورورته څه ځواب ووائي؟....

دی وروسته له دې څخه چه په امتحان کښې ناکام پاتې دی. او ډېر اوی ډاکټر به ځای کښې خوشې پو سود ډېر پاتي دي څرنګه به پېغلې (حبيبه) سره مخامخ کېدې شي؟...

دې همصنفي چه دعاشقۍ په درس کښې ناکام او نيم ګړی پاتې دي دطبي امتحان ځنې هم بې برخې شوېدي، دانه ده چه ومري، او وروسته له دېنه ژوندون ونکړي!...

دارازې فکرونو چه مونږ له څه اشاره ورته وکوله د(حميد) په ماغزو کښې نن ځای نيولی و اودده زړه به ئې ېښاوه او له ژوندون څخه ئې موړ او زړه ئې ورځنې تور کړی و، او تينګ قصد ئې کړی وچه هرو مرو بايد خپل ځان مړکا ندي... مګر نه پوهېده چه په کوم وسيله سره دې عمل ته اقدام وکړي؟.

داخبره د تأمل کولو او سنجولو وړ وه، نو ځکه هغه ددې خبرې په اطراف او شاؤ خوا کښې فکر کولو.

آخر ته دا غوټه هم خلاصه او دا مشکل هم (حميد) ته حل شو. ولي چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښې راز راز انتحارونه او دخپل ځان دوژلو احوال لوستلو، او په عين زمان کښې ئې په طبابت او ډاکټرۍ کښې هم تر دې اندازې پورې مهارت درلود، چه هرڅوك ووژلی شي او داسې زهريات په فکر کښې ورغلل، چه دهغو ديوې ډېر کي له خوړلو، يا ديوه څاڅکي له څکلو څخه، ژر پټ سړی مري.

داته ئې چه نيت او تصميم دخپل ځان دوژلو دپاره تينګ او وسيلې او صورت ئې هم ددغه په فکر کښې ځای ونيولو، نوزر ئې خپله کتابچه او قلم له خپل جيب څخه وويستل او داد خپل زړه خوږه وونکی قصه ئې په يودرد ناکه صورت سره د(حميد) د انتحار علت تر عنوان لاندې وليکلو.

وروسته د لیکلو ددی داستان څخه سمدلاسه د یو دوا فروشی دکان ته تللی دی او سا ختگی نسخی به وساله سره ئی وروسته له ورکولو د ښوپیسو لخنی یو خطرناک زهر وپیرودل او تیاره ماښام به ډیر بد وضعیت او بد احوال (چه هر څوك دهغه له لیدلو څخه ډیر په ډیر بد مقصد او بیت بانددی له ورا څخه پوهیده) انګړ کښې ننو تلو .

(حبیبه) چه له ژړه دخپل میړه له وضعیته پوه شوی وه چه (حمید) اتوی او ورته په ښهر دی نوله ډیر ډوخته راتلی پخپل محبوب او معشوق او میړن (حمید) پسی پخسند و ا داوشکی ئی په ستر ګو څخی توئیدی او ددی په انتظار کښی د ډیره غمجنه ناسته وه .

همدا چه د (حبیبه) نظر د (حمید) په قد او قامت باندی واوښتی ، ډیر ورباندی ریټاوږ ا ګئی په خندا سره شوه مګر سمدلاسه دا خوشحالی ئی بیا په خپګان باندی بدله شوه

ځکه چه ددی دمحبوب او میړن (حمید) رنګ ډیر زیړ او بی نوره ښکاره شو او ژلی ئی ا حوا هند (ډیر دقت او د حیګان اوبلاسه زنګیږی او پالکل یه هوش اوبیخود شی دی . ډیر ډیر نظر کښی ناستی وه پښی ګکه چه سا ئی خطلی وی ، یا ډیری د وری ور باندی توئی شوی وی .

بوهر ګله چه د عاشق او د معشوق په منځ کښی داسی یو قوی او کلکه رابطه تل موجوده وی چه یو دبل په درد او خوږ و باندی له ورا پوهیږی او یو دبل په غم او اندیښنه کښی هر و مرو شریك وی (حبیبه) هم له خو ورځو څخی په ددی خوا (حمید) غوندی غمجنه وه او مخصوصا بیا نن له سبا راهیسی ئی ډیر زیات خوږینه او خورا غمګینه ناسته وه ، او له ماز یګین څخی رائیسی بالکل څکه او آسمان ورباندی ګرځیدل او ګړی او ساعت د (حمید) ښائسته ښکلی مخ ، اونا وګړی بیر تو نه ، او صفا چټه زیږه او نتی غټی تورۍ سترګی ، او نکی تورۍ غوږی څخی ، او سم قد او خوږی خبری ، او منظم حرکات ، او عالی صفات ، او ښه اخلاق ، او زیات شرم او حیا ، او ډیره ټینګه مسلمانی او پرهیزګاری او نور اوصاف ددی په خراله ورګی کښی ګرځیدل ، او د سترګو ر یوا او په قدر بدمه د (حمید) څیره ددی له سترګو څخه نه وتله ، او اوس د (حمید) ددی خراب او ابتر وضعیت د لید او څخه بالکل څکه پکه پاتی ، او څه حیرانه شوی پریشانی او سودا ئی له حده زیا ته شوه او د (حمید) ګرد وحرکاتو او سکناتو ته چه داو ماو په شانی بدئی کول خورا زیاته دقیقه لحره او د سترګی د نورت په اندازه بدئی هم هغه له خیلو سترګو لخنی نه غورزاوه .

داول ماسخښن وخت دی ، او (حمید) په خپلی خونه کښی د څراغ په مخ کښی ناست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يوژور حيرت کښې ډوب تللی دی . (حبيبه) دهغې کړکۍ ځنې بهرچه دده ترخوا پرانيتلی وه په تياره کښې دده په پېره باندې ولاړه وه لکه چه د(حميد) له وضعيته پوه شوې وه چه دی کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لري ، اوښائي چه زه ځان پرې خبره کړمه .

(حميد) له هغې خپلې صراحی ځنې چه دده په ميز باندې ايښې وه په گلاس کښې او به وا چولې او ور و سته له هغه دو ر په او ړی ځیرشو چه څو ك خو به ده ته نه گوري .

هر کله ئې چه اطمينان پيدا شو چه هيڅو ك ده ته نه گوري ، اودهيڅا ده ته پام نه دی . نو يو ه پوړی سپين سفوف ئې له خپل جيبه وويستلو ، او ژرئې په گلا س کښې تش کړ او . بيائې خپله کتا بچه له جيبه وويستله ، او څو نوري کرښې ئې ورباندی و ليکلې ، او هغه ئې پرانيتلی دڅراغ ترخوائې په ميز باندې کېښېو دله بيائې نور کاغذ ونه هم له خپل جيبه و و يستلو ځينې ئې بيرته په جيب ، اوځينې ئې خيرې کړل . بيائې له نااميدی ځنې ډ که يوه کتنه خپلو کتابو ، ا و ا سبابو ، او خو نی ته وکوله، اوبيائې دريشم له ...

له خپل ځان سره وويل چه راشه له ورايو آخري ديدن له (حبيبه) ...

او اوبو سره وکړه ورور خومې په کو ر کښې نشته چه دهغه لا سو نه مې هم مچی کړ ی و ی نو وروسته له هغه څخه دا دمرگی کندول په سر نسکور کړه ، اوځان له دی ډك دو سوسی حهان څخه آرام کړه .

(حميد) د خورانا اميد ی ، اومأيوسی په وضعيت له خپله کوره بهر ه وووت، اوغوښته ئې چه اول له آسمان ، او سپو ږ مې ، او ستو ر يو ، اود باغچې له گلا نو ، اود حو ض له او بو سره خدای پاما نی ، اوود اع وکوی ، او په آ خر ه کښې به له ور ا (حبيبه) و ينی وروسته له هغه به دز هر و پيا له په سر آ ړ وی .

(حميد) دانگړ په با غچه کښې دحو ض تر خوا ولا ړ سپو ږمې،اوستوريوته ئې په يو عجيب حسرت ، او نا اميد ی سر ه کتل ، اوددنيا نری وږ مې به ئې پخپلو سو گمو کشکو لی اودژوندون خوږ نده، ابمزی ته به ئې فکر کا وه ، اودمرگ سخت ساعت، اوتکليف ځنې ويريده .

کله به ئې ويل چه څه له دی فکر څخه تيرشه !! ا ودژوندون نعمت غنيمت وبو له !...

بيا به ئې چه د عشق تکليف ، او رسو ائی ته کتل ، اود امتحان ناکامی ، اوملا متی به ئې چه ليد له نو بغير له دی څخه چه خاوره ئې پر ده شی بل ئې هيڅ يوه چاره نه تر ستر گو کيد له

پدې تر دد ، او تند بدب کښې (حمید) بیا ګسته شو د فیقې ډ و ب تللې و ، او هیڅ ئې ونه لید ه چه (حبیبه) له ورا دهغه له هغو ګردو حرکاتو څخه چه په کو ر کښې ئې کول خبر ه شو یده ، او په مجرد دبهر وتلو دده څخه له کو ر ه هغه سمد لاسه په کورکښې ننوتلې ، او « د (حمید) د انتحار علت » ئې او ستلې ، او د زهر کڅوړ ه ئې لید لې او هغه ئې په سر آړ ولې دی !!! ...

نا څاپه ئې د (حبیبه) کړیکه تر غوږ ه شوه چه وائې :

« ... زه د چار شم حمیده ! زه هم د ستا سو په درد کښې آخته یم . دادی چه د ستاسو د ډ اکټری دا اوله نسخه زه هم مجبوره یم استعمال کړ م . هله زر شه راشه زما د سترګو تور ه دا ګوره ، چه د ستاسو دیاك عشق دامریضه د ستاسو د نسخې په استعمال او کښې څه غلطې ونکړې !!! ... »

په مخ د داوړ دو دې غږ (حمید) و پوهید لو چه (حبیبه) دده خوب ی ته ننو تلې ده ... ده ، او اوس ده باندې مسخر ګې کوی او خاندې ...

... ی حونې په اوری رهی شو .

په مجرد د ننوتلو په کورکښې له یوی هولناکه منظری سره مخامخ شو .

یعنې و ئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لری ، او لکه مار غوندې دې خوا ، او هغه خوا ته اوښتې ، او رغړی ، او نږدې ده چه ساه ئې وو وزی .

(حمید) په ډیره چالاکی سره د خپل دمحبوبې (حبیبه) سر له ځمکې څخه پورته کړی په غیږ کښې ئې ونیو لو ، او په نارو ، او سورو باندې سر شو ، او چیغې به ئې وهلې . مګر (حبیبه) باندې تیره شوې وه ، او کار له کاره وتلې و ...

(حمید) چه دا درد ناکه وضعیت ولید نو فی الحال ئې هغه پاتې شوی زهر چه کڅوړ ی کښې پاتې و ، په سر باندې آړ ولې تر آخر یئې خاځکې پورې ئې وڅکلو او د (حبیبه) تر څنګه دزهر و له تاثیره و غرځید .

په عین همدې وخت کښې چه د (حبیبه) ساه ددې په کوګل کښې خرهار لرې ، او (حمید) لکه مار غوندې پخپل ځان باندې تاؤ نه خوری فشهار کوی ، بد بخت (مجید) هم ستړی ستو انه کور ته ورننووت ، او دخورا زیات خرهار او فشهار په اثر چه (حمید) له کور څخه ګې واور یدو ګر ګیلې همغې خوا ته رهی شو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا څاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښتچه هر سړی به دهغې له لیدو او لیدنې خورا زیاته تراخوړلی او ډیر زیات به ئې ژړل، او هلته یلک به یاتې کېدو!

یعنې ییمخی او ګلالی ښځه ئې (حبیبه) یو خوا کېږه وزه پرته او ژبه ئې له کاره اویدلې!! او دمرګی وروستنې سلګی وهی!!.. اومرې!!!... اوښانه اوښکلی وروړئې (حمید) په بله خوا په سر باندې چرلیزی اوځان کندن لری!.اولاس اوپښی آچوی!!.. اوسترګی ئې تکی سپینی اوښتی دی!!!...

هر څو مره چه کور ورانی او کمبخت (مجید) بی اختیاره چیغې وکولې اوبی وا که ناری او سورې ئې وهلی اوحبیبه!.حبیبه!!.. حبیبه!!! ..ئې ویلې اوواز خطادار خطائی خوځوله.اولځایه ئې یورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کوله!!!...

حبیبه نامراده له لاسه وتلې،اوبل عالم ته رسیدلی وه!!!...

بیائې په چټو باندې پیل کړی لهژړاخنی یوری راوری ډك ستونی سره حمید!.حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل.

(حمید) په خورا زحمت اوتکلیف سره دده په اوری سترګی آخولی، په نیولی اوغوری غږ سره ئې «بلی!» وویل:

(مجید) زرتررره په هغه باندې ځان نسکور کړی لهخپلو سترګو څخه ئې غټې غټې اوښکې دی تودی اوښکی دهغه په مخ باندې توئی کړی .وئی یوښتیدلو:

«زما دزړه سره! تاسو باندې څه توقه شوی ده؟ ... اوزه ولی خپل کور په داسې سخته ویره کښې ګکړ ګورم؟...»

(حمید) چه دزهر څکلو په واسطه دنیم بیهوشی په حالت کښې لاس اوپښی وهلی خپلی سترګی ئې پرانیتلی څو ځلی ئې پخپل سر سره هغې کتابچې ته چه په میز باندې دڅراغ ترڅنګ پرانیتلی ایښی وه، اشاره وکوله اوورووسته لهدې ځنی ئې په خورا زحمت اوډیر تکلیف سره چه خپل ګردې یاتې قوا وی ئې په ویلو ددې څو توریو باندې وښندل وئې ویل:

داده دځان ساتنی اود وظیفی اودمینی نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګی وهلو باندې پیل کړی!.. له ستر ګوځنی ئې اوښکی بهولی!!.. لاس او پښی ئې آچولی، د چ کلك واوړید!!!...

د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کورپه سر آخیستی اولږ څه وروسته همسایګان او پولیسان په دې کور کښې ور توئی شول..

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاتمه

د کهیځ په ورځپاڼو کښې دا خبر په ګرد ښار او په دوی دری ورځو کښې په ګرد عالم کښې خپور شو چه د پرون شپه ... ښار په مشهوری برخه په فلانی کوځی او سرای کښې د و د ننه (حبیبه) او (مجید) نامی ... په سلسله سره انتحار کړیدی نن په دهغوی جنازه د پولیس د ماموریت او د طبی دا کټر له ... خه وروسته خښیږی له رسیدلی اطلاع سره برابر د دوی د انتحار سبب په یوه کتابچه کښې ... درد دا که صورت سره ایکلی شوی د پولیسانو په لاس اوید لی دی چه سر له سبا به د پولیسانو په مجا کښې دیا ورقی په د ول چاپیږی .

څو ورځی وروسته ادی خطه ددی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوه :

« په هغه کور کښې چه په فلانی ورځ د وه انتحار ونه پیښ شوی و ، او هغه زړه خوږ وونکی علت او سبب د پولیسانو په مجاه کښې هره ورځ چاپیږی یو بل سړ ی هم استو ګنه لره چه اوس هغه لیونی شویدی او نن د بلدیی له خوا دار المجانین ته ورو سپارل شو »

* * *

څو ورځی وروسته به چه څوك دارالمجانین ته ورتلل، نوهلته به ئی خوار (مجید) لید و چه د یر خفه او دلګیر به یوه کنج کښې ناست دی . او خپل د واړه لاسونه ئی تر ځنی لاندی نیو لی تب تب هره خوا ګوری .

په ظاهر د کښې غیر له زور خپګانه بل هیڅ یوه دلیو نتوب نښه د هغه په وجود کښې نه لید له کیده . فقط کله کله به ئی دا کترانو ته ویل :

« زما ور ورهم یو لوی دا کتر دی او په فلانی کوځه کښې ئی ، شفا خانه ده ، چه زه ئی په میاشتی دوه زره روپی کرا ور کوم »

له دی خطه زیاتی نوری خبری او اثری له هغه کمبخت ځنی نه اوریدلی کیدی او د نورو لیونیانو په منځ کښې دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بی ضرره بریښیده . « انتهی »

(دمؤلف یاد داشت :)

« ددی قصی اساسی موضوع د بهاندینی مطبوعاتو ځنی اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه « کښکلی »

دکابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کښکلی

37226

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library